

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 4ης Οκτωβρίου 2006*

Στην υπόθεση T-300/03,

Moser Baer India Ltd, με έδρα το Νέο Δελχί (Ινδία), εκπροσωπούμενη από τους A. P. Bentley, QC, Κ. Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο, R. MacLean και J. Branton, solicitors,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον S. Marquardt, επικουρούμενο από τον G. M. Berrisch, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον T. Scharf και την Κ. Talabér-Ricz,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και από την

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), πρώην Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους D. Ehle και V. Schiller, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 960/2003 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 2003, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής καταγωγής Ινδίας (ΕΕ L 138, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Lindh και V. Vadapalas, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Μαΐου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 2026/97 του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 288, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), προβλέπει τα εξής:

«Υπολογισμός του ύψους της αντισταθμίσιμης επιδότησης

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης υπολογίζεται με βάση το όφελος που προσπορίζεται στον αποδέκτη της επιδότησης και το οποίο διαπιστώνεται και προσδιορίζεται κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Κανονικά, η περίοδος αυτή είναι η πλέον πρόσφατη λογιστική χρήση του δικαιούχου, αλλά μπορεί να είναι οποιαδήποτε άλλη περίοδος, διάρκειας τουλάχιστον έξι μηνών πριν από την έναρξη της έρευνας για την οποία είναι διαθέσιμα αξιόπιστα οικονομικά και άλλα στοιχεία.»

2 Το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Όταν η επιδότηση μπορεί να συνδεθεί με την απόκτηση ή τη μελλοντική απόκτηση πάγιων στοιχείων ενεργητικού, το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης υπολογίζεται με την κατανομή της στη διάρκεια χρονικής περιόδου που αντιστοιχεί στην κανονική απόσβεση των εκάστοτε στοιχείων ενεργητικού στο συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής [...]».

3 Το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Προσδιορισμός της ζημίας

[...]

2. Ο προσδιορισμός της ύπαρξης ζημίας στηρίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει οπωσδήποτε αντικειμενική εξέταση τόσο:

α) του όγκου των επιδοτούμενων εισαγωγών και των συνεπειών αυτών των εισαγωγών για τις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην κοινοτική αγορά, όσο και

β) των επακόλουθων συνεπειών των εν λόγω εισαγωγών για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

3. Όσον αφορά τον όγκο των επιδοτούμενων εισαγωγών, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση του όγκου των εν λόγω εισαγωγών, είτε σε απόλυτες τιμές είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Όσον αφορά την επίδραση των επιδοτούμενων εισαγωγών επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί επιδοτούμενες εισαγωγές σε τιμές αισθητά κατώτερες της τιμής του ομοειδούς προϊόντος που παράγει ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής ή κατά πόσον οι εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν, με οιοδήποτε τρόπο, σημαντική συμπίεση των τιμών ή παρεμποδίζουν, σε σημαντικό βαθμό, την αύξηση των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε πλείονες εξ αυτών ομού, δεν είναι απαραίτητο να θεωρηθούν βαρύνουσας σημασίας για την εξαγωγή συμπερασμάτων.

[...]

5. Η εξέταση της επίπτωσης των επιδοτούμενων εισαγωγών επί του οικείου κοινοτικού κλάδου παραγωγής περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και δεικτών που αντανακλούν την κατάσταση του υπόψη κλάδου παραγωγής, και στους οποίους περιλαμβάνονται: το γεγονός ότι ένας κλάδος παραγωγής βρίσκεται ακόμη σε φάση ανάκαμψης από τις επιπτώσεις προγενέστερων περιπτώσεων χορήγησης επιδοτήσεων ή ντάμπινγκ, το μέγεθος του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, η πραγματική και η ενδεχόμενη μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της απόδοσης των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης του παραγωγικού δυναμικού· παράγοντες που επηρεάζουν τις κοινοτικές τιμές, οι πραγματικές και οι δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις, καθώς και, όταν πρόκειται για το γεωργικό τομέα, το κατά πόσον έχει προκύψει αύξηση της επιβάρυνσης για τα κρατικά προγράμματα στήριξης. Η ανωτέρω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική, και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε πλείονες εξ αυτών ομού, δεν είναι απαραίτητο να θεωρηθούν βαρύνουσας σημασίας για την εξαγωγή συμπερασμάτων.

6. Με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που υποβάλλονται σε σχέση με την παράγραφο 2, πρέπει να αποδεικνύεται ότι οι επιδοτούμενες εισαγωγές προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, πρέπει να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και τα επίπεδα τιμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 έχουν επίπτωση επί του κοινοτικού κλάδου παραγωγής κατά την έννοια της παραγράφου 5 και ότι λόγω του μεγέθους της η επίπτωση αυτή είναι δυνατό να χαρακτηριστεί ως σοβαρή.

7. Εξετάζονται ακόμη τυχόν άλλοι γνωστοί παράγοντες, εκτός από τις επιδοτούμενες εισαγωγές, οι οποίοι προκαλούν κατά τον ίδιο χρόνο ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η ζημία που προκαλείται από αυτούς τους άλλους παράγοντες δεν αποδίδεται στις επιδοτούμενες εισαγωγές κατά την έννοια της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που ενδέχεται να έχουν σημασία από αυτή την άποψη συμπεριλαμβάνονται: ο όγκος και οι τιμές των μη επιδοτούμενων εισαγωγών, η συρρίκνωση της ζήτησης ή οι μεταβολές των προτύπων κατανάλωσης, οι περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας, καθώς και ο ανταγωνισμός μεταξύ τους, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.»

4 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«[...] Η έρευνα καλύπτει ταυτόχρονα την επιδότηση, και τη ζημία. Προκειμένου να συναχθεί αντιπροσωπευτικό πόρισμα, επιλέγεται μια περίοδος έρευνας η οποία, στην περίπτωση των επιδοτήσεων, καλύπτει κανονικά την περίοδο έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 5. Τα στοιχεία που αφορούν χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας, κανονικά, δεν λαμβάνονται υπόψη.»

5 Με την ανακοίνωσή της 98/C 394/04 (ΕΕ 1998, C 394, σ. 6), η Επιτροπή δημοσίευσε τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης στις έρευνες με αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές).

- 6 Το τμήμα Α των κατευθυντηρίων γραμμών προβλέπει τα εξής:

«Τα άρθρα 5, 6 και 7 του [βασικού κανονισμού] περιέχουν διατάξεις για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης. Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι να εξηγήσει [...] την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων ώστε να διευκρινιστεί η μέθοδος που θα χρησιμοποιεί κανονικά η Επιτροπή για τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης στις υποθέσεις αντισταθμιστικών δασμών, εκτός αν ειδικές συνθήκες δικαιολογούν τη χρησιμοποίηση άλλων μεθόδων. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται να βελτιωθεί η διαφάνεια της διαδικασίας υπολογισμού και να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη βεβαιότητα για τους οικονομικούς παράγοντες και τις κυβερνήσεις των τρίτων χωρών. Η παρούσα ανακοίνωση δεν δεσμεύει κατά κανένα τρόπο τα κοινοτικά όργανα, αλλά περιορίζεται στο να παράσχει κατευθύνσεις για τη διεξαγωγή των ερευνών με αντικείμενο την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού, που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον [βασικό κανονισμό].»

- 7 Το τμήμα ΣΤ, στοιχείο α', ii, των κατευθυντηρίων γραμμών προβλέπει τα εξής:

«Για τις μη επαναλαμβανόμενες επιδοτήσεις, που μπορούν να συνδεθούν με την απόκτηση πάγιων στοιχείων ενεργητικού, η συνολική αξία της επιδότησης κατανέμεται στη διάρκεια χρονικής περιόδου που αντιστοιχεί στην κανονική απόσβεση των πάγιων στοιχείων ενεργητικού [άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού (ΕΚ)]. Συνεπώς, το ποσό της επιδότησης [...] μπορεί να κατανεμηθεί στην κανονική περίοδο που αντιστοιχεί στην απόσβεση των εκάστοτε στοιχείων ενεργητικού στο συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής. Προς το σκοπό αυτό, χρησιμοποιείται συνήθως η μέθοδος γραμμικής απόσβεσης.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 8 Η προσφεύγουσα είναι εταιρία εγκατεστημένη στην Ινδία, η οποία παράγει διάφορα είδη μέσων αποθηκείσεως και, μεταξύ άλλων, οπτικούς δίσκους με δυνατότητα εγγραφής (στο εξής: CD-R).

- 9 Στις 17 Μαΐου 2002, η Επιτροπή, κατόπιν καταγγελίας εκ μέρους της Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), άρχισε τη διεξαγωγή έρευνας κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τις εισαγωγές CD-R καταγωγής Ινδίας (ΕΕ C 116, σ. 4).
- 10 Με έγγραφο της 4ης Μαρτίου 2003, η Επιτροπή παρέθεσε στην προσφεύγουσα τα πραγματικά στοιχεία και τις ουσιώδεις εκτιμήσεις επί των οποίων είχε την πρόθεση να βασιστεί για να προτείνει τον καθορισμό των οριστικών αντισταθμιστικών δασμών. Η διαπιστωθείσα από την Επιτροπή επιδότηση συνίστατο στην απαλλαγή από τους δασμούς επί των εισαγομένων από την προσφεύγουσα κεφαλαιουχικών αγαθών. Κατά τον υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως, η εν λόγω επιδότηση κατανεμήθηκε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, σε μια περίοδο τριών ετών. Η έκθεση προέβλεπε την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού 10 %.
- 11 Με δύο έγγραφα της 19ης Μαρτίου 2003, η προσφεύγουσα απάντησε στην εν λόγω έκθεση, αμφισβητώντας, αφενός, τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως και, αφετέρου, την ύπαρξη και τα αίτια της ζημίας.
- 12 Με δύο έγγραφα της 9ης Απριλίου 2003, η Επιτροπή, αφενός, απέρριψε τα αφορώντα την ύπαρξη ζημίας και αιτιώδους συνάφειας επιχειρήματα της προσφεύγουσας και, αφετέρου, απέστειλε στην προσφεύγουσα συμπληρωματική έκθεση που περιείχε νέο υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως, με την οποία η επιδότηση κατανεμήθηκε σε μια περίοδο 4,2 ετών. Η συμπληρωματική έκθεση προέβλεπε την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού 7,3 %.
- 13 Με έγγραφο της 14ης Απριλίου 2003, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε τον νέο υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως. Η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα, με έγγραφο της 5ης Μαΐου 2003, συμπληρωματικές εξηγήσεις σχετικά με τον εν λόγω υπολογισμό. Η προσφεύγουσα απάντησε στο ως άνω έγγραφο, στις 9 Μαΐου 2003, προβάλλοντας συμπληρωματικές παρατηρήσεις.

- 14 Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία διατυπώθηκε στις 20 Μαΐου 2003, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 960/2003, της 2ας Ιουνίου 2003, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής καταγωγής Ινδίας (ΕΕ L 138, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Ο εν λόγω κανονισμός επέβαλε οριστικό αντισταθμιστικό δασμό 7,3 % επί των εισαγωγών CD-R καταγωγής Ινδίας.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Αυγούστου 2003, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 16 Με διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος της 23ης Ιανουαρίου 2004, επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Η Επιτροπή δεν υπέβαλε γραπτά αιτήματα.
- 17 Με διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος της 18ης Απριλίου 2005, επετράπη στην Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), νυν Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Η CECMA κατέθεσε το υπόμνημά της παρεμβάσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Η προσφεύγουσα κατέθεσε παρατηρήσεις επί του ως άνω υπομνήματος.
- 18 Η προσφεύγουσα ζήτησε, με έγγραφο της 13ης Απριλίου 2004 και της 30ής Ιουνίου 2004, να εξαιρεθούν από την κοινοποίηση στη CECMA ορισμένα εμπιστευτικά στοιχεία που περιέχονται στο δικόγραφο της προσφυγής, στο υπόμνημα αντικρούσεως, στο υπόμνημα απαντήσεως και στο υπόμνημα ανταπαντήσεως. Η

προσφεύγουσα προσκόμισε ένα μη εμπιστευτικό κείμενο των εν λόγω διαδικαστικών εγγράφων. Το Συμβούλιο ζήτησε, με έγγραφο της 5ης Απριλίου 2004, να εξαιρεθούν από την κοινοποίηση στη CECMA ορισμένα εμπιστευτικά στοιχεία που περιέχονται στο υπόμνημα αντικρούσεως. Το Συμβούλιο προσκόμισε ένα μη εμπιστευτικό κείμενο του υπομνήματος αντικρούσεως, το οποίο ανταποκρινόταν στο δικό του αίτημα εμπιστευτικής μεταχειρίσεως καθώς και στο υποβληθέν από την προσφεύγουσα σχετικό αίτημα. Η κοινοποίηση των εν λόγω διαδικαστικών εγγράφων στη CECMA περιορίστηκε στο μη εμπιστευτικό αυτό κείμενο. Η CECMA δεν πρόβαλε αντιρρήσεις επί του ζητήματος αυτού.

19 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, έθεσε εγγράφως ορισμένες ερωτήσεις στους διαδίκους, που απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

20 Οι κύριοι διάδικοι και η Επιτροπή αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 10ης Μαΐου 2006. Η CECMA ενημέρωσε το Πρωτοδικείο ότι δεν επρόκειτο να συμμετάσχει στη συνεδρίαση.

21 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, κατά το μέτρο που αυτός εφαρμόζεται επί της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, τη CECMA στα δικά της δικαστικά έξοδα.

22 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθόσον επιβάλλει οριστικό αντισταθμιστικό δασμό με συντελεστή μεγαλύτερο από αυτόν που θα εφαρμοζόταν αν το ύψος της επιδοτήσεως είχε καθοριστεί σε συνάρτηση με διάρκεια αποσβέσεως έξι ετών·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

23 Η CECMA ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της παρεμβαίνουσας.

Σκεπτικό

24 Η προσφεύγουσα διαρθρώνει τις αιτιάσεις της σε πέντε λόγους ακυρώσεως που αφορούν, αφενός, τον προσδιορισμό, στο πλαίσιο του υπολογισμού του ύψους της επιδοτήσεως, της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των εισαγομένων στοιχείων του ενεργητικού και, αφετέρου, την εκτίμηση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας.

- 25 Όσον αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 5, του άρθρου 7, παράγραφος 3, και του άρθρου 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (πρώτος λόγος ακυρώσεως), καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και έλλειψη αιτιολογίας (δεύτερος λόγος ακυρώσεως).
- 26 Ως προς την εκτίμηση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας, η προσφεύγουσα επικαλείται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 2, 6 και 7, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά, αντιστοίχως, την εξέταση των αφορώντων τον προσδιορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας στοιχείων (τρίτος λόγος ακυρώσεως), την εξέταση των αποτελεσμάτων των εισαγωγών προελεύσεως Ταϊβάν (τέταρτος λόγος ακυρώσεως) και την εξέταση των αποτελεσμάτων της αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφοράς ενός κατόχου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που αφορούν τους CD-R (πέμπτος λόγος ακυρώσεως).

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 5, του άρθρου 7, παράγραφος 3, και του άρθρου 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των στοιχείων του ενεργητικού

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 27 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσδιορισμός της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των εισαγομένων στοιχείων του ενεργητικού, που πραγματοποιήθηκε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, πάσχει λόγω της υπάρξεως νομικών πλανών και πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως.
- 28 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή επί των εκτιμήσεων των κοινοτικών οργάνων πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για να πραγματοποιηθεί η

αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή της μη υπάρξεως καταχρήσεως εξουσίας (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 2004, T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. II-3663, σκέψεις 48 και 49 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 29 Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την εκτίμηση της διάρκειας αποσβέσεως, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, που είναι επίμαχο εν προκειμένω. Σύμφωνα με την ως άνω διάταξη, η αφορώσα την απόκτηση πάγιων στοιχείων ενεργητικού επιδότηση κατανέμεται «στη διάρκεια χρονικής περιόδου που αντιστοιχεί στην κανονική απόσβεση των εκάστοτε στοιχείων ενεργητικού στον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής». Από τη διατύπωση και την οικονομία της ως άνω διατάξεως, η οποία απαιτεί, ιδίως, την εκτίμηση αυτού που αποτελεί συνήθη πρακτική του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής, προκύπτει ότι ο προσδιορισμός της εν λόγω περιόδου εντάσσεται στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα κατά την ανάλυση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων.
- 30 Υπό το πρίσμα των ως άνω σκέψεων, πρέπει να εξεταστεί καθεμία από τις αιτιάσεις που διατύπωσε η προσφεύγουσα εν προκειμένω.

Επί της εκτιμήσεως των αφορώντων τη διάρκεια αποσβέσεως στοιχείων (πρώτο σκέλος)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όπως ερμηνεύθηκε στο τμήμα ΣΤ, στοιχείο α', ii, των κατευθυντηρίων γραμμών, η επιδότηση έπρεπε να κατανεμηθεί «στη διάρκεια χρονικής περιόδου που αντιστοιχεί στην κανονική απόσβεση των πάγιων στοιχείων

ενεργητικού» ή «στην κανονική περίοδο που αντιστοιχεί στην απόσβεση των εκάστοτε στοιχείων ενεργητικού στον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής». Εξάλλου, η πρακτική των κοινοτικών οργάνων συνίσταται στον προσδιορισμό του κατόπιν σταθμίσεως μέσου όρου των περιόδων αποσβέσεως που απορρέουν από τα λογιστικά έγγραφα των παραγωγών στον επίμαχο τομέα της οικείας χώρας.

- 32 Επομένως, εν προκειμένω, κατά την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο έπρεπε να λάβει υπόψη το σύνολο των στοιχείων του φακέλου που αφορούν τη διάρκεια υπάρξεως των εν λόγω στοιχείων ενεργητικού. Συναφώς, το Συμβούλιο, θεωρώντας ότι η κανονική διάρκεια αποσβέσεως των ως άνω στοιχείων ενεργητικού, ήτοι η κανονική διάρκεια υπάρξεως των εν λόγω στοιχείων, ήταν 4,2 έτη, έλαβε υπόψη μια περίοδο που ήταν βραχύτερη από εκείνη που προέκυπτε από τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας. Η διάρκεια αποσβέσεως, υπό το πρίσμα των εν λόγω αποδείξεων, ήταν δεκατρία έτη (σύμφωνα με τα λογιστικά έγγραφα της προσφεύγουσας) ή, ακόμη, δεκαπέντε έως είκοσι έτη (σύμφωνα με τους προμηθευτές της προσφεύγουσας). Σύμφωνα με τα πληροφοριακά στοιχεία του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, η εν λόγω διάρκεια ήταν έξι έτη.
- 33 Επιπλέον, το Συμβούλιο εσφαλμένως θεώρησε ότι η κανονική διάρκεια αποσβέσεως των εν λόγω στοιχείων ενεργητικού ήταν 4,2 έτη κατ' εφαρμογήν της μεθόδου φθίνουσας αποσβέσεως που προβλέπεται από την ινδική νομοθεσία. Συγκεκριμένα, η μέθοδος φθίνουσας αποσβέσεως δεν περιλαμβάνει περίοδο αποσβέσεως. Εξάλλου, από τους υπολογισμούς της προσφεύγουσας προκύπτει ότι, κατ' εφαρμογήν της ως άνω μεθόδου, τα στοιχεία του ενεργητικού δεν αποτελούν αντικείμενο πλήρους αποσβέσεως μετά τη λήξη της περιόδου που προσδιορίστηκε από το Συμβούλιο, καθόσον υφίσταται πάντοτε υπολειμματική αξία.
- 34 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η αφορώσα την απόκτηση πάγιων στοιχείων του ενεργητικού επιδότηση πρέπει να κατανέμεται στην κανονική διάρκεια αποσβέσεως. Η κανονική διάρκεια υπάρξεως ενός στοιχείου του ενεργητικού, που είναι διαφορετική έννοια, μπορεί ενδεχομένως να αποτελεί έναν από τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη κατά τον προσδιορισμό της διάρκειας αποσβέσεως. Την πρακτική αυτή, την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, ακολουθούν επίσης τα θεσμικά όργανα.

- 35 Η προσφεύγουσα συγχέει τις δύο αυτές έννοιες προβάλλοντας, εσφαλμένως, ότι τα θεσμικά όργανα έλαβαν υπόψη την περίοδο των 4,2 ετών όχι μόνον ως διάρκεια αποσβέσεως, αλλά ως διάρκεια υπάρξεως των στοιχείων του ενεργητικού. Όσον αφορά τις αποδείξεις που παρέθεσε η προσφεύγουσα, τα έγγραφα των προμηθευτών της αναφέρουν μόνον την ωφέλιμη διάρκεια υπάρξεως των σχετικών αγαθών και όχι την προσήκουσα διάρκεια αποσβέσεώς τους. Εν πάση περιπτώσει, στην προκειμένη υπόθεση, το Συμβούλιο στηρίχθηκε στον ινδικό νόμο περί του δικαίου εταιριών που προβλέπει υποχρεωτική διάρκεια αποσβέσεως, η οποία είναι ανεξάρτητη από τη διάρκεια υπάρξεως των στοιχείων του ενεργητικού.
- 36 Όσον αφορά την αναφορά στη μέθοδο φθίνουσας αποσβέσεως, το Συμβούλιο προσέφυγε στην εν λόγω μέθοδο προκειμένου να προσδιορίσει τη διαφορά μεταξύ της διάρκειας αποσβέσεως κατ' εφαρμογήν της ως άνω μεθόδου και της εξαετούς διάρκειας αποσβέσεως που χρησιμοποιείται, κατά μέσο όρο, στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Συναφώς, ο εναλλακτικός υπολογισμός που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα δεν είναι κατάλληλος, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη τις πάγιες επενδύσεις.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 37 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα διατυπώνει, κατ' ουσίαν, δύο αιτιάσεις. Πρώτον, υποστηρίζει ότι η περίοδος αποσβέσεως που ελήφθη υπόψη είναι προδήλως ανακριβής σε σχέση με τα πληροφοριακά στοιχεία που προέρχονται, αντιστοίχως, από την ίδια, από τους προμηθευτές των σχετικών αγαθών καθώς και από τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της διάρκειας αποσβέσεως που απορρέει από τη μέθοδο φθίνουσας αποσβέσεως που προβλέπεται από τη ινδική νομοθεσία.
- 38 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, από τις αιτιολογικές σκέψεις 43 και 45 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει, ιδίως, ότι, στο πλαίσιο του προσδιορισμού της διάρκειας αποσβέσεως, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τη μέθοδο αποσβέσεως που προβλέπεται, στον λογιστικό τομέα, από τη νομοθεσία της χώρας της προσφεύγουσας.

- 39 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί, κατ' αρχάς, αν το Συμβούλιο μπορούσε νομίμως να στηριχθεί στο ως άνω στοιχείο, αντί να δεχθεί τα πληροφοριακά στοιχεία που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα.
- 40 Το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν περιέχει ειδικούς κανόνες ως προς τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του προσδιορισμού της διάρκειας αποσβέσεως. Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία που μπορούν να θεωρηθούν κατάλληλα.
- 41 Όσον αφορά τον σκοπό της μνημονευθείσας στην προηγούμενη σκέψη διατάξεως, από την ανάγνωση του άρθρου 5 του βασικού κανονισμού σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι ο σκοπός του προσδιορισμού της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως στον οικείο κλάδο παραγωγής είναι το να υπολογισθεί το τμήμα του οφέλους που αποκόμισε ο εξαγωγέας κατά την αγορά των πάγιων στοιχείων του ενεργητικού, το οποίο μπορεί να αποδοθεί στην περίοδο έρευνας. Πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι η προβλεπόμενη από τη νομοθεσία της χώρας του εξαγωγέα μέθοδος αποσβέσεως είναι αλυσιτελής επί του ζητήματος αυτού.
- 42 Ωστόσο, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η συνεκτίμηση του ως άνω στοιχείου αφίσταται από τις κατευθυντήριες γραμμές και την προγενέστερη πρακτική των κοινοτικών οργάνων.
- 43 Όσον αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με το τμήμα τους ΣΤ, στοιχείο α', ii, το ποσό της επιδότησης κατανέμεται «στη διάρκεια χρονικής περιόδου που αντιστοιχεί στην κανονική απόσβεση των [οικείων] στοιχείων ενεργητικού» και «[σ]υνεπώς, το ποσό της επιδότησης [...] μπορεί να κατανεμηθεί στην κανονική περίοδο που αντιστοιχεί στην απόσβεση των εκάστοτε στοιχείων ενεργητικού στον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής». Επομένως, και μεν επιβάλλεται η παρατήρηση ότι οι κατευθυντήριες γραμμές αναφέρονται, συγχρόνως, στην «κανονική διάρκεια αποσβέσεως» και στην «κανονική διάρκεια υπάρξεως» των σχετικών στοιχείων του ενεργητικού, πλην όμως από την ύπαρξη των δύο αυτών αναφορών δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή περιόρισε την έκταση των στοιχείων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

- 44 Εξάλλου, η ίδια η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προγενέστερη πρακτική των κοινοτικών οργάνων, η οποία αφορά την εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων του βασικού κανονισμού και των κατευθυντηρίων γραμμών, συνίσταται στην επιλογή της κατά μέσο όρο διάρκειας αποσβέσεως που εφαρμόζεται στα λογιστικά έγγραφα του κλάδου παραγωγής της οικείας χώρας. Πάντως, κατά το μέτρο που η απόσβεση ρυθμίζεται στη χώρα αυτή, η προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία μέθοδος αποσβέσεως μπορεί να είναι λυσιτελής επί του ζητήματος αυτού.
- 45 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα κοινοτικά όργανα ουδέποτε αναφέρθηκαν, στο πλαίσιο του υπολογισμού επιδοτήσεως, στη μέθοδο αποσβέσεως που προβλέπεται από τη νομοθεσία της οικείας χώρας, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού παρέχει στα θεσμικά όργανα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον προσδιορισμό της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως. Το γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα δεν χρησιμοποίησαν την εν λόγω μέθοδο σε άλλες έρευνες κατά επιδοτήσεων δεν οδηγεί, αυτό καθ' εαυτό, στο συμπέρασμα ότι υπήρξε παραβίαση της ως άνω διατάξεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2003, T-132/01, Euroalliages κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-2359, σκέψεις 68 και 69).
- 46 Εξάλλου, έστω και αν το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που αντλείται από την προγενέστερη πρακτική, έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, όταν η εφαρμοστέα ρύθμιση παρέχει στα θεσμικά όργανα ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως, το γεγονός ότι αυτά χρησιμοποιούν το ως άνω περιθώριο εκτιμήσεως, χωρίς να εξηγούν λεπτομερώς και εκ των προτέρων τα κριτήρια τα οποία σκοπεύουν να εφαρμόσουν σε κάθε κατάσταση, δεν παραβιάζει την ως άνω αρχή, ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα θεσμικά όργανα εισάγουν νέες βασικές δυνατότητες επιλογής (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 250/85, Brother κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5683, σκέψεις 28 και 29, και της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 118· απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουλίου 1998, T-118/96, Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2991, σκέψεις 67 έως 69).
- 47 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα κοινοτικά όργανα μπορούσαν, χωρίς να παραβιάσουν το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, να λάβουν

υπόψη την προβλεπόμενη από τη νομοθεσία της χώρας του οικείου εξαγωγέα μέθοδο αποσβέσεως προκειμένου να προσδιορίσουν την κανονική διάρκεια αποσβέσεως των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού.

- 48 Εν συνεχεία, όσον αφορά τα πληροφοριακά στοιχεία της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τα οποία αυτή εφαρμόζε την κατά μέσο όρο διάρκεια αποσβέσεως δεκατριών ετών στα λογιστικά έγγραφά της, από την αιτιολογική σκέψη 40 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η αξιοπιστία των εν λόγω στοιχείων τέθηκε εν αμφιβόλω από το γεγονός ότι η κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού δεν ήταν η ίδια στα λογιστικά αρχεία της και στα φορολογικά αρχεία της.
- 49 Ως προς τα πιστοποιητικά των προμηθευτών, σύμφωνα με τα οποία ο επίμαχος εξοπλισμός μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για περίοδο δεκαπέντε έως είκοσι ετών, επιβάλλεται η παρατήρηση, στην οποία προέβη και το Συμβούλιο, ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά δεν αναφέρουν τη διάρκεια αποσβέσεως του ως άνω εξοπλισμού στον οικείο κλάδο παραγωγής, αλλά συνιστούν μόνον ένδειξη της ωφέλιμης διάρκειας υπάρξεως του εξοπλισμού αυτού.
- 50 Όσον αφορά την εξαετή διάρκεια αποσβέσεως, την οποία εφαρμόζει ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, από τις αιτιολογικές σκέψεις 44 και 45 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η οικονομική κατάσταση του εν λόγω κλάδου παραγωγής δεν ήταν συγκρίσιμη με εκείνη του οικείου κλάδου παραγωγής της Ινδίας.
- 51 Κατά συνέπεια, τα πληροφοριακά στοιχεία που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι η εκτίμηση στην οποία προέβη το Συμβούλιο εν προκειμένω είναι προδήλως εσφαλμένη.

- 52 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη κατά την εφαρμογή της μεθόδου αποσβέσεως που προβλέπεται από τη ινδική νομοθεσία, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η εν λόγω μέθοδος φθίνουσας αποσβέσεως δεν συνεπάγεται την προσφυγή σε μια συγκεκριμένη περίοδο αποσβέσεως, αυτή καθ' εαυτή.
- 53 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο χρησιμοποίησε έναν τύπο για τον υπολογισμό της ως άνω περιόδου, που αντιστοιχεί στην εφαρμογή της μεθόδου φθίνουσας αποσβέσεως από μια επιχείρηση που βρίσκεται στην κατάσταση της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, διαπιστώθηκε, στην αιτιολογική σκέψη 45 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η εφαρμογή της ως άνω μεθόδου σε συνθήκες συνεχών τακτικών επενδύσεων επιτρέπει, σε αντιπροσωπευτική περίοδο έξι ετών, «ταχύτερη κατά 30 % απόσβεση» απ' ό,τι η γραμμική μέθοδος, πράγμα που αντιστοιχεί στην περίοδο των 4,2 ετών που ελήφθη υπόψη εν προκειμένω.
- 54 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η προσέγγιση αυτή ήταν, αυτή καθ' εαυτή, προδήλως εσφαλμένη. Ωστόσο, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ακρίβεια των υπολογισμών του Συμβουλίου, παρουσιάζοντας έναν εναλλακτικό υπολογισμό, σύμφωνα με τον οποίο η εφαρμογή της φθίνουσας αποσβέσεως οδηγεί στην ύπαρξη υπολειμματικής αξίας μετά το πέρας του πέμπτου έτους.
- 55 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι ο εναλλακτικός υπολογισμός που παρουσίασε η προσφεύγουσα στηρίζεται στην απόσβεση ενός στοιχείου του ενεργητικού που αποτέλεσε αντικείμενο επενδύσεως κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους και όχι σε συνεχείς επενδύσεις. Δεδομένου ότι ο ως άνω υπολογισμός στηρίζεται σε στοιχεία εκτιμήσεως διαφορετικά από εκείνα που ελήφθησαν υπόψη από το Συμβούλιο, δεν είναι δυνατόν να γίνει επίκληση του υπολογισμού αυτού προκειμένου να αμφισβητηθεί η ακρίβεια της εκτιμήσεως στην οποία προέβη το τελευταίο.
- 56 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, οι αιτιάσεις που διατύπωσε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν μπορούν να γίνουν δεκτές.

Επί της κατατάξεως των στοιχείων του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών και επί της μη συνεκτιμήσεως των πληροφοριακών στοιχείων που απορρέουν από τα λογιστικά έγγραφα της προσφεύγουσας (πρώτη και δεύτερη αιτίαση του δευτέρου σκέλους)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 57 Η προσφεύγουσα επικαλείται την πρακτική του Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία τα λογιστικά έγγραφα του εξαγωγέα αποτελούν την κύρια πηγή πληροφοριών. Η πρακτική αυτή είναι συγκρίσιμη με τη συνεκτίμηση των λογιστικών αρχείων που τηρήθηκαν σύμφωνα με τις γενικά παραδεδομένες αρχές της οικείας χώρας για τον υπολογισμό του κόστους παραγωγής στις υποθέσεις ντάμπινγκ. Επομένως, το Συμβούλιο έπρεπε να στηρίζει την εκτίμησή του στη διάρκεια αποσβέσεως που απορρέει από τα λογιστικά έγγραφα.
- 58 Το Συμβούλιο, αρνούμενο να λάβει υπόψη την ως άνω διάρκεια και κατατάσσοντας τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών, ενώ τα στοιχεία αυτά εμφανίζονταν στα λογιστικά έγγραφα της προσφεύγουσας ως μηχανήματα, παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όπως αυτό ερμηνεύεται με την πρακτική του εν λόγω θεσμικού οργάνου. Η προσφεύγουσα δέχεται ότι η κατάταξη των ιδίων στοιχείων ενεργητικού στα λογιστικά και τα φορολογικά αρχεία της ήταν διαφορετική. Ωστόσο, σε περίπτωση διαφοράς, η κατάταξη που εμφανίζεται στα φορολογικά αρχεία δεν μπορεί να υπερισχύει εκείνης που εμφανίζεται στα λογιστικά έγγραφα.
- 59 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει, επίσης, λόγω πλάνης αφορώσας την αιτιολογία επί του ζητήματος αυτού. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο έπρεπε να αιτιολογήσει την επιλογή του ως προς την κατάταξη των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού βάσει αντικειμενικών στοιχείων που συνδέονται με τη φύση των ως άνω στοιχείων του ενεργητικού και όχι βάσει μόνον της αντιφάσεως μεταξύ των λογιστικών και των φορολογικών αρχείων της προσφεύγουσας.

- 60 Εξάλλου, με το από 14 Απριλίου 2003 έγγραφό της προς την Επιτροπή, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι μόνον ένα μέρος των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού είχε ανακαταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών στα φορολογικά αρχεία της. Το εν λόγω πληροφοριακό στοιχείο στηριζόταν στη δήλωση εισοδήματος της προσφεύγουσας, η οποία εξετάστηκε από την Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας. Επομένως, η τελευταία διέθετε όλα τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου να εξακριβώσει τους υπολογισμούς που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα.
- 61 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, καίτοι τα λογιστικά έγγραφα του εξαγωγέα αποτελούν, κατ' αρχήν, την κύρια πηγή πληροφοριών, τα θεσμικά όργανα δεν δεσμεύονται από τα εν λόγω στοιχεία, αλλά πρέπει να εξετάζουν το ζήτημα από την άποψη της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως στον οικείο κλάδο παραγωγής. Εν προκειμένω, δεν θα ήταν προσήκον να στηριχθεί το Συμβούλιο στη διάρκεια αποσβέσεως που απορρέει από τα λογιστικά έγγραφα της προσφεύγουσας. Αφενός, η κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού στα εν λόγω έγγραφα ήταν αντίστοιχη με την κατάταξή τους για φορολογικούς σκοπούς. Αφετέρου, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, ο οποίος ήταν ελλειμματικός, εφάρμοζε, κατά μέσο όρο, διάρκεια αποσβέσεως περίπου έξι ετών και η περίοδος αποσβέσεως που έγινε δεκτή από την προσφεύγουσα, επιχείρηση που ήταν αποδοτική και προέβαινε κατά τρόπο συνεχή και ουσιώδη σε επενδύσεις, έπρεπε να είναι σαφώς χαμηλότερη από τον ως άνω μέσο όρο.
- 62 Η προσφεύγουσα ανακατέταξε τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών στη φορολογική δήλωσή της. Πάντως, από την ινδική νομοθεσία προκύπτει ότι η λογιστική και φορολογική κατάταξη πανομοιότυπων στοιχείων του ενεργητικού πρέπει να παρουσιάζει συνοχή. Επομένως, το Συμβούλιο, προκειμένου να ορίσει την προσήκουσα διάρκεια αποσβέσεως, στηρίχθηκε στην υπόθεση ότι η ανακατάταξη των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού για φορολογικούς σκοπούς θα έπρεπε, επίσης, να προκαλέσει μια πανομοιότυπη ανακατάταξη στα λογιστικά έγγραφα της προσφεύγουσας.
- 63 Η ως άνω συλλογιστική είναι αρκούντως αιτιολογημένη, μεταξύ άλλων, από την αιτιολογική σκέψη 41 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογίας αυτής, το Συμβούλιο δεν ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει το ζήτημα της αντικειμενικής φύσεως των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού. Εξάλλου, ούτε η προσφεύγουσα απέδειξε ότι η ανακατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού για φορολογικούς σκοπούς στηρίχθηκε στην αντικειμενική φύση τους και όχι αποκλειστικώς στα φορολογικά συμφέροντα της προσφεύγουσας.

64 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η ανακατάταξη για φορολογικούς σκοπούς δεν αφορούσε το σύνολο των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού, το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε, με το από 14 Απριλίου 2003 έγγραφό της προς την Επιτροπή ούτε με το δικόγραφο της προσφυγής της, αποδείξεις προκειμένου να στοιχειοθετήσει το γεγονός αυτό. Εξάλλου, από την απάντηση της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2003 προκύπτει ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο έγγραφο της 14ης Απριλίου 2003, ήτοι η συνολική αξία των εισαγομένων αγαθών, ήλθαν σε αντίφαση με εκείνα που υποβλήθηκαν προηγουμένως και εξακριβώθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας. Έτσι, η Επιτροπή δεν μπορούσε να εξακριβώσει τα νέα πληροφοριακά στοιχεία ούτε, κατά συνέπεια, να τα λάβει υπόψη.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

65 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 39 έως 43 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι το Συμβούλιο εκτίμησε τη διάρκεια αποσβέσεως των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού αναφερόμενο στη μέθοδο αποσβέσεως που προβλέπεται από τη ινδική νομοθεσία για εξοπλισμό όπως τα καλούπια. Έτσι, το Συμβούλιο αρνήθηκε να στηρίξει την ως άνω εκτίμηση στη διάρκεια αποσβέσεως που αναφέρεται στα λογιστικά αρχεία της προσφεύγουσας, στα οποία τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού εμφανίζονταν ως μηχανήματα.

66 Η προσφεύγουσα δέχεται ότι ανακατέταξε τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών με τη φορολογική δήλωσή της που αναφέρεται στην περίοδο έρευνας. Ωστόσο, υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ως εκ του ότι στήριξε την εκτίμησή του στην κατάταξη που εμφανίζεται στα φορολογικά αρχεία, αντί να λάβει υπόψη τα πληροφοριακά στοιχεία που εμφανίζονται στα λογιστικά έγγραφα.

67 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνηστεί, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω, ότι το γεγονός και μόνον ότι κοινοτικά όργανα δεν χρησιμοποίησαν την ίδια μέθοδο σε άλλες έρευνες κατά επιδοτήσεων δεν οδηγεί, αυτό καθ' εαυτό, στο συμπέρασμα ότι παραβιάστηκε η προαναφερθείσα διάταξη. Επιπλέον, εν προκειμένω, από τις

αιτιολογικές σκέψεις 40 και 41 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η συνεκτίμηση των φορολογικών στοιχείων οφείλεται στο γεγονός ότι η κατάταξη των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού στα λογιστικά αρχεία της προσφεύγουσας δεν ήταν συνεπής με εκείνη που εμφανίζεται στα φορολογικά αρχεία της. Επομένως, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη τα πληροφοριακά στοιχεία που απορρέουν από τα λογιστικά έγγραφα της προσφεύγουσας για λόγους που ανάγονται σε αυθαιρεσία.

- 68 Εν συνεχεία, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι από την αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα στήριξαν την εκτίμησή τους στη διάρκεια αποσβέσεως που εφαρμοζόταν από λογιστικής απόψεως. Στο πλαίσιο της ως άνω εξετάσεως, η αναφορά στη φορολογική δήλωση της προσφεύγουσας περιοριζόταν στην αναζήτηση της προσήκουσας κατατάξεως των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού για λογιστικούς σκοπούς. Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 41 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η εν λόγω αναφορά εδικοιολογείτο από το γεγονός ότι τα ίδια στοιχεία του ενεργητικού θα έπρεπε να καταταγούν κατά πανομοιότυπο τρόπο στα λογιστικά και τα φορολογικά αρχεία. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα εσφαλμένως υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα έδωσαν παράνομα προτεραιότητα στα φορολογικά αρχεία έναντι των λογιστικών αρχείων.
- 69 Τέλος, αφενός, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν έθεσε εν αμφιβόλω τον ισχυρισμό του Συμβουλίου ότι, καίτοι μια επιχείρηση μπορεί να χρησιμοποιεί διαφορετικές μεθόδους αποσβέσεως στα λογιστικά και τα φορολογικά αρχεία της, η κατάταξη του ίδιου στοιχείου του ενεργητικού στα δύο αρχεία πρέπει να είναι πανομοιότυπη. Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι η κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού στα φορολογικά αρχεία της ήταν εσφαλμένη. Εξάλλου, η έρευνα που διεξήχθη από την Επιτροπή δεν κατέδειξε ότι η κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού στη φορολογική δήλωση είχε αμφισβητηθεί από τις αρχές της Ινδίας ή διορθωθεί από την προσφεύγουσα.
- 70 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο μπορούσε νομίμως να θεωρήσει ότι, εφόσον η προσφεύγουσα μετέβαλε την κατάταξη των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού στα φορολογικά αρχεία της, η ίδια μεταβολή έπρεπε να ληφθεί υπόψη για λογιστικούς σκοπούς.

- 71 Όσον αφορά το επικουρικό επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την ανεπαρκή αιτιολογία της εν λόγω διαπιστώσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, από την αιτιολογία την οποία επιτάσσει το άρθρο 253 ΕΚ πρέπει να προκύπτει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου προκειμένου να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους και στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχο του [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2002, T-89/00, Europe Chemi-Con (Γερμανία) κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3651, σκέψη 65 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 72 Συναφώς, οι αιτιολογικές σκέψεις 40 έως 42 του προσβαλλόμενου κανονισμού αναφέρουν ότι οι εκ μέρους της προσφεύγουσας πληροφορίες, οι οποίες αφορούν την κατάσταση των στοιχείων του ενεργητικού στα λογιστικά αρχεία, αντικρούσθηκαν από τη μεταβολή της κατατάξεως των εν λόγω στοιχείων στα φορολογικά αρχεία, ενώ η κατάσταση των ιδίων στοιχείων του ενεργητικού στα δύο αρχεία έπρεπε να είναι πανομοιότυπη. Έτσι, ο προσβαλλόμενος κανονισμός διασαφηνίζει επαρκώς τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο δεν στήριξε την εκτίμησή του στην κατάσταση των στοιχείων του ενεργητικού που απορρέει από τους λογαριασμούς της προσφεύγουσας, αλλά αναφέρθηκε σε άλλα σχετικά στοιχεία.
- 73 Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η κατάσταση των στοιχείων του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών δεν αφορούσε το σύνολο των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού, γεγονός που επεσήμανε στην Επιτροπή με έγγραφο της 14ης Απριλίου 2003.
- 74 Το Συμβούλιο αντιτάσσει στον ως άνω ισχυρισμό ότι οι πληροφορίες που προσκομίσθηκαν προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού δεν ήσαν σύμφωνες με άλλα στοιχεία τα οποία συνελέγησαν κατά την έρευνα και ότι, ως εκ τούτου, ο εν λόγω ισχυρισμός δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη.
- 75 Από τα στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι προς απάντηση στη γραπτή ερώτηση που έθεσε το Πρωτοδικείο προκύπτει ότι, προς στήριξη του περί ου πρόκειται ισχυρισμού, η προσφεύγουσα αναφέρθηκε στις πληροφορίες που απορρέουν από τη

φορολογική δήλωσή της για την περίοδο έρευνας. Δεν αμφισβητείται ότι η αξία των στοιχείων του ενεργητικού, η οποία εμφανίζεται στην ως άνω δήλωση, δεν είναι αντίστοιχη προς την αξία τους που ελήφθη υπόψη για τον υπολογισμό της επιδοτήσεως. Το Συμβούλιο αναφέρει ότι τα θεσμικά όργανα δεν ήσαν σε θέση, βάσει μόνον των στοιχείων αυτών, να αντιπαραβάλουν τον εν λόγω ισχυρισμό με τις άλλες πληροφορίες που εξακριβώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας.

- 76 Ωστόσο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διαφορά ως προς τις αξίες που προέκυψε από τα ανωτέρω, η οποία μπορεί να εξηγηθεί από την πρόσθεση του κόστους μεταφοράς και εγκαταστάσεως, δεν εμπόδισε τα κοινοτικά όργανα να παρατηρήσουν ότι η μεταβολή της κατατάξεως δεν αφορούσε το σύνολο των εισαγομένων στοιχείων του ενεργητικού.
- 77 Συναφώς, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να εκτιμήσουν την ακριβή αξία των στοιχείων του ενεργητικού που είχαν καταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών, καθόσον, αφενός, η προσφεύγουσα δεν είχε διευκρινίσει τα κριτήρια της κατατάξεως των στοιχείων του ενεργητικού της στη φορολογική δήλωση και, αφετέρου, δεν είχε προσκομίσει έναν πλήρη και εξακριβώσιμο πίνακα των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού. Ελλείψει των ως άνω στοιχείων, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να εξακριβώσουν τα αριθμητικά στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα προς στήριξη του ισχυρισμού της.
- 78 Υπό το πρίσμα των τελευταίων αυτών ενδείξεων, τις οποίες η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ενώπιον του Πρωτοδικείου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στα κοινοτικά όργανα στοιχεία που θα τους παρείχαν τη δυνατότητα να ελέγξουν την ακρίβεια του ισχυρισμού της και, ενδεχομένως, να λάβουν υπόψη το σχετικό τμήμα των στοιχείων του ενεργητικού, που δεν είχε καταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί, απλώς και μόνο με τον ισχυρισμό αυτό, να αμφισβητήσει την εκτίμηση που περιλαμβάνεται στον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 79 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο μπορούσε, χωρίς να παραβεί το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, να θεωρήσει ότι τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία κατετάγησαν ως καλούπια για φορολογικούς σκοπούς,

έπρεπε επίσης να ληφθούν υπόψη ως τέτοια για τους σκοπούς της εκτιμήσεως της διάρκειας αποσβέσεώς τους στον λογιστικό τομέα και ότι, ως εκ τούτου, δεν ήταν σκόπιμο να στηριχθεί η ως άνω εκτίμηση στα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονται στα λογιστικά έγγραφα της προσφεύγουσας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη ελλείψεως αιτιολογίας επί του ζητήματος αυτού.

- 80 Επομένως, οι ισχυρισμοί, τους οποίους προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο των δύο πρώτων αιτιάσεων του δευτέρου σκέλους πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επί της συνεκτιμήσεως της αποδοτικότητας και των επενδύσεων της προσφεύγουσας (τρίτη αιτίαση του δευτέρου σκέλους)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 81 Κατά την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ως εκ του ότι εισήγαγε διάκριση μεταξύ προσοδοφόρων και μη προσοδοφόρων επιχειρήσεων προκειμένου να προσδιορίσει τη διάρκεια αποσβέσεως. Αφενός, η διάκριση αυτή ουδόλως απορρέει από τον βασικό κανονισμό. Αφετέρου, η εν λόγω διάκριση στερείται λογικής, καθόσον η κανονική διάρκεια υπάρξεως ενός στοιχείου του ενεργητικού καθώς και η κανονική διάρκεια αποσβέσεως του εν λόγω στοιχείου συνδέονται με τη φύση του και όχι με την αποδοτικότητα ή με το πρόγραμμα επενδύσεων της ιδιοκτήτριας επιχειρήσεως.
- 82 Το Συμβούλιο, αποδεχόμενο την υπόθεση ότι η προσφεύγουσα επρόκειτο να προβεί σε σημαντικές επενδύσεις κατά τη διάρκεια μιας εξαετούς περιόδου, παρέβη, επίσης, το άρθρο 5 και το άρθρο 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ήταν προσοδοφόρος επιχείρηση και ότι προέβη σε επενδύσεις κατά την περίοδο έρευνας καθώς και κατά τα δύο προηγούμενα έτη δεν

συνιστά απόδειξη περί του ότι η προσφεύγουσα διατήρησε τον ίδιο βαθμό αποδοτικότητας και επενδύσεων επί έξι έτη. Επομένως, η προσέγγιση του Συμβουλίου συνεπάγεται την ύπαρξη εικασιών ως προς στοιχεία μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας.

- 83 Το Συμβούλιο απαντά ότι δεν προέβη σε διάκριση μεταξύ προσοδοφόρων και μη προσοδοφόρων εταιριών. Το Συμβούλιο έλαβε μόνον υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα προέβαινε σε συνεχείς και ουσιώδεις επενδύσεις, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η τελευταία είχε προβεί ταχύτατα στην απόσβεση των στοιχείων του ενεργητικού της. Έτσι, το Συμβούλιο εξέτασε ποια ήταν η κανονική διάρκεια αποσβέσεως για μια εταιρία που βρισκόταν στην ίδια κατάσταση με την προσφεύγουσα. Η τελευταία εσφαλμένως υποστηρίζει ότι η αποδοτικότητα δεν επηρεάζει τη διάρκεια αποσβέσεως, ενώ η αποδοτικότητα είναι σημαντική για την επιλογή της διάρκειας αυτής.
- 84 Προκειμένου να εκτιμήσει ότι η προσφεύγουσα είναι προσοδοφόρος και ότι προβαίνει σε σημαντικές επενδύσεις, το Συμβούλιο στηρίχθηκε στα στοιχεία που αποδείχθηκαν κατά την έρευνα και δεν αμφισβητήθηκαν. Το Συμβούλιο δεν χρησιμοποίησε κανένα στοιχείο μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας, σύμφωνα με το άρθρο 5 και το άρθρο 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 85 Δεν αμφισβητείται ότι το Συμβούλιο έλαβε υπόψη το γεγονός, το οποίο αποδείχθηκε κατά την έρευνα, ότι η προσφεύγουσα ήταν λίαν προσοδοφόρος και ότι προέβαινε σε επενδύσεις κατά τρόπο συνεχή και τακτικό. Το γεγονός αυτό ελήφθη υπόψη από δύο απόψεις. Πρώτον, το Συμβούλιο αναφέρθηκε, μεταξύ των δύο μεθόδων αποσβέσεως που γίνονται δεκτές από τη ινδική νομοθεσία, στη μέθοδο φθίνουσας αποσβέσεως, η οποία προσέφερε ταχύτερη απόσβεση. Δεύτερον, το Συμβούλιο υπολόγισε τη διάρκεια αποσβέσεως σύμφωνα με την ως άνω μέθοδο υπό συνθήκες συνεχών και τακτικών επενδύσεων.

86 Οι εκτιμήσεις αυτές εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 45 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«[H] θέση του παραγωγού-εξαγωγέα είναι διαφορετική από το μέσο όρο των εταιριών. Είναι πολύ αποδοτικός, πραγματοποιεί συνεχώς υψηλές επενδύσεις και είναι επομένως εύλογο να υποτεθεί ότι η περίοδος απόσβεσης θα είναι σχετικά μικρότερη γι' αυτόν τον παραγωγό από τον προαναφερόμενο μέσο όρο. Επομένως, θεωρήθηκε σκόπιμο να εφαρμοστεί η φθίνουσα μέθοδος υπολογισμού της απόσβεσης που λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι επιτρέπει την εσπευσμένη απόσβεση από ό,τι η γραμμική μέθοδος. Σημειώνεται ότι σε συνθήκες συνεχών τακτικών επενδύσεων, η φθίνουσα μέθοδος υπολογισμού αποσβέσεων που προβλέπει ο ινδικός νόμος περί εταιριών και αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 43, επιτρέπει ταχύτερη κατά 30% απόσβεση από ό,τι η αντίστοιχη γραμμική μέθοδος απόσβεσης σε αντιπροσωπευτική περίοδο 6 ετών που εφαρμόζεται όταν χρησιμοποιείται η γραμμική μέθοδος. Αυτό αντιστοιχεί σε περίοδο 4,2 ετών σε σύγκριση με τα 6 χρόνια για την γραμμική μέθοδο.»

87 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη την αποδοτικότητα και τις επενδύσεις της, παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, καθώς και το άρθρο 5 και το άρθρο 11, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

88 Όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, το Συμβούλιο οφείλει να προσδιορίζει τη διάρκεια αποσβέσεως στον οικείο κλάδο παραγωγής. Έτσι, ο προσδιορισμός αυτός μπορεί να συνεπάγεται τη συνεκτίμηση περιστάσεων που αφορούν ειδικώς τον οικείο εξαγωγέα. Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 40 ανωτέρω, ελλείψει ειδικών κανόνων προς τούτο, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τα κατάλληλα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη.

89 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε καμία απόδειξη προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η αποδοτικότητα ενός εξαγωγέα δεν μπορεί να επηρεάσει τη διάρκεια αποσβέσεως των στοιχείων του ενεργητικού του. Αντιθέτως, το Συμβούλιο

ορθώς ανέφερε ότι η επιλογή μεθόδου αποσβέσεως από έναν εξαγωγέα μπορεί να εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από τις προβλεπόμενες επενδύσεις και, κατ' αυτόν τον τρόπο, από την αποδοτικότητα της οικείας επιχειρήσεως.

- 90 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.
- 91 Όσον αφορά το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού, η εν λόγω διάταξη προβλέπει ότι το ύψος της επιδοτήσεως υπολογίζεται με βάση το όφελος που προσπορίζεται στον αποδέκτη και το οποίο διαπιστώνεται και προσδιορίζεται κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η ευνοϊκή οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας, κατά τη διάρκεια των τριών υπό εξέταση λογιστικών χρήσεων, μπορούσε να επηρεάσει την εκ μέρους της επιλογή της μεθόδου αποσβέσεως. Εν συνεχεία, τα κοινοτικά όργανα αναφέρθηκαν στην κατ' αυτόν τον τρόπο επιλεγείσα μέθοδο προκειμένου να προσδιορισθεί το τμήμα της επιδοτήσεως που έπρεπε να καταλογισθεί στην περίοδο έρευνας. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα εσφαλμένως ισχυρίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα συμπεριέλαβαν, κατά τον υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως, ένα όφελος που μπορούσε να αποδοθεί σε περίοδο διαφορετική από την περίοδο έρευνας.
- 92 Όσον αφορά το άρθρο 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η εν λόγω διάταξη προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι τα στοιχεία που αφορούν χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας, κανονικά, δεν λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση της επιδοτήσεως και της ζημίας. Κατά συνέπεια, τα σχετικά στοιχεία για τους σκοπούς της αναλύσεως των κοινοτικών οργάνων είναι συνήθως εκείνα που αφορούν μια περίοδο που ολοκληρώνεται με την περίοδο έρευνας. Ωστόσο, η ως άνω διάταξη δεν αποκλείει τη συνεκτίμηση, στο πλαίσιο της αναλύσεως των εν λόγω στοιχείων, προβλέψεων που αφορούν μελλοντικά συμβάντα, κατά το μέτρο που οι εν λόγω προβλέψεις είναι λυσιτελείς και στηρίζονται σε αντικειμενικά στοιχεία που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας.
- 93 Όσον αφορά τη λυσιτέλεια τέτοιων προβλέψεων εν προκειμένω, πρέπει να υπομνηστεί ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να θέσει εν αμφιβόλω την

εκτίμηση του Συμβουλίου ότι η αποδοτικότητα του οικείου εξαγωγέα και οι προβλεπόμενες επενδύσεις του μπορούν να είναι λυσιτελείς για τον προσδιορισμό της μεθόδου αποσβέσεως που πρέπει να χρησιμοποιηθεί.

- 94 Όσον αφορά το βάσιμο των προβλέψεων που ελήφθησαν υπόψη από το Συμβούλιο, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι προέβαινε τακτικά σε επενδύσεις υψηλών ποσών κατά τη διάρκεια τριετούς περιόδου μέχρι τη λήξη της περιόδου έρευνας. Ναι μεν το ως άνω πραγματικό στοιχείο δεν οδηγεί κατ' ανάγκην στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω απόσβεση επραγματοποιείτο, υπό συνθήκες συνεχών και τακτικών επενδύσεων όπως εκτίμησε το Συμβούλιο, πλην όμως πρέπει να επισημανθεί ότι η εκτίμηση αυτή, η οποία είναι οικονομικής φύσεως, εμπίπτει στην ευρεία εξουσία εκτίμησης που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα κατά την ανάλυση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η εκτίμηση του Συμβουλίου επί του ζητήματος αυτού έπασχε λόγω πρόδηλης πλάνης.
- 95 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 5 ή το άρθρο 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 96 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η υπό κρίση αιτίαση είναι αβάσιμη.

Επί της χρήσεως της μεθόδου φθίνουσας αποσβέσεως (τέταρτη αιτίαση του δευτέρου σκέλους)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 97 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ως εκ του ότι χρησιμοποίησε τη μέθοδο φθίνουσας

αποσβέσεως προκειμένου να υπολογίσει το ύψος της επιδοτήσεως. Οι κατευθυντήριες γραμμές, καθώς και η πρακτική των θεσμικών οργάνων, αναφέρονται στη χρήση της γραμμικής μεθόδου. Συναφώς, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους τα κοινοτικά όργανα απέστησαν από την πάγια πρακτική τους, ενώ η προσφεύγουσα είχε χρησιμοποιήσει τη γραμμική μέθοδο στα λογιστικά έγγραφά της.

- 98 Το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν αποκλείει τη χρήση μεθόδου αποσβέσεως διαφορετικής από τη γραμμική μέθοδο, έστω και αν η τελευταία χρησιμοποιείται κατά γενικό κανόνα. Το γεγονός ότι η μέθοδος φθίνουσας αποσβέσεως δεν εχρησιμοποιείτο κατά το παρελθόν δεν ασκεί επιρροή.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 99 Από την αιτιολογική σκέψη 45 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα καθόρισαν τη διάρκεια αποσβέσεως εφαρμόζοντας τη μέθοδο φθίνουσας αποσβέσεως που προβλέπεται από την ινδική νομοθεσία για τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού.
- 100 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η χρήση της μεθόδου φθίνουσας αποσβέσεως, αυτή καθ' εαυτήν, παραβιάζει το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όπως αυτό ερμηνεύεται από τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής και όπως εφαρμόστηκε με την προγενέστερη πρακτική της.
- 101 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η διατύπωση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν αποκλείει τη χρήση της μεθόδου φθίνουσας αποσβέσεως.

- 102 Όσον αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές, το τμήμα τους Σ'Τ, στοιχείο α', ii, προβλέπει ότι η Επιτροπή, προκειμένου να κατανείμει το ποσό της επιδοτήσεως, χρησιμοποιεί συνήθως τη μέθοδο γραμμικής αποσβέσεως. Αντιθέτως, από το στοιχείο αυτό δεν προκύπτει ότι αποκλείεται η προσφυγή σε άλλη μέθοδο αποσβέσεως. Επιπλέον, σύμφωνα με το τμήμα Α των κατευθυντηρίων γραμμών, οι ενδείξεις που περιέχονται στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές δεν ισχύουν αν ειδικές συνθήκες δικαιολογούν μια διαφορετική προσέγγιση.
- 103 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο διευκρίνισε, στις αιτιολογικές σκέψεις 44 και 45 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η χρήση της προβλεπόμενης από την ινδική νομοθεσία μεθόδου φθίνουσας αποσβέσεως, η οποία κατέληγε σε ταχύτερη απόσβεση απ' ό,τι η προβλεπόμενη από την ίδια νομοθεσία γραμμική μέθοδος, ήταν καταλληλότερη υπό το πρίσμα της διάρκειας αποσβέσεως που χρησιμοποιούσε ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής και των ειδικών περιστάσεων στις οποίες βρισκόταν η προσφεύγουσα. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κοινοτικά όργανα μπορούσαν νομίμως να υιοθετήσουν προσέγγιση διαφορετική από εκείνη που προβλέπεται κατά γενικό κανόνα από τις κατευθυντήριες γραμμές.
- 104 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η μέθοδος φθίνουσας αποσβέσεως δεν χρησιμοποιήθηκε από τα κοινοτικά όργανα σε άλλες έρευνες κατά επιδοτήσεων, πρέπει να υπομνηστεί ότι το επιχείρημα αυτό δεν αρκεί, αυτό καθ' εαυτό, για να τεθεί εν αμφιβόλω η νομιμότητα της χρήσεως της μεθόδου αυτής εν προκειμένω (βλ. σκέψεις 45 και 46 ανωτέρω).
- 105 Ως προς την επίκριση της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την οποία το Συμβούλιο εφάρμοσε μέθοδο διαφορετική από εκείνη που χρησιμοποιήθηκε στα λογιστικά έγγραφα της, πρέπει να υπομνηστεί ότι το τελευταίο ορθώς θεώρησε ότι η χρήση της μεθόδου αποσβέσεως που εφαρμόστηκε στα εν λόγω λογιστικά έγγραφα ήταν, εν προκειμένω, απρόσφορη (βλ. σκέψεις 65 έως 67 και 79 ανωτέρω).
- 106 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, για τον λόγο και μόνον ότι αυτά απέστησαν από την προσέγγιση που προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές και η οποία χρησιμοποιήθηκε σε προγενέστερες έρευνες κατά επιδοτήσεων.

107 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί του αυθαίρετου, όπως υποστηρίζεται, χαρακτήρα των υπολογισμών (πέμπτη αιτίαση του δευτέρου σκέλους)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

108 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η μέθοδος που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο για να καταλήξει σε μια περίοδο 4,2 ετών είναι αυθαίρετη. Ειδικότερα, τα θεσμικά όργανα επέλεξαν αυθαίρετα την περίοδο των έξι ετών προκειμένου να συγκρίνουν τις δύο μεθόδους αποσβέσεως, τη γραμμική και τη φθίνουσα, καθώς και την περίοδο των έξι ετών κατά τη διάρκεια της οποίας η προσφεύγουσα υποτίθεται ότι προέβαινε συνεχώς σε επενδύσεις. Αν τα θεσμικά όργανα είχαν επιλέξει διαφορετικό αριθμό ετών, θα μπορούσαν να καταλήξουν σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

109 Ο αυθαίρετος χαρακτήρας του προσδιορισμού της εν λόγω διάρκειας αποσβέσεως καθίσταται φανερός από το γεγονός ότι η Επιτροπή, με την πρώτη έκθεσή της, είχε προτείνει περίοδο τριών ετών, η οποία αντικαταστάθηκε εν συνεχεία, υπό το πρίσμα των ιδίων στοιχείων που ήσαν στη διάθεση της Επιτροπής, από περίοδο 4,2 ετών.

110 Κατά το Συμβούλιο, το γεγονός ότι αυτό θα μπορούσε, μεταβάλλοντας τις παραμέτρους του υπολογισμού, να καταλήξει σε μια διαφορετική διάρκεια αποσβέσεως δεν αποδεικνύει ότι η προσέγγισή του ήταν αυθαίρετη. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διέθετε.

111 Κατά το Συμβούλιο, η Επιτροπή μπορούσε να μεταβάλει την προσέγγισή της κατά τη διάρκεια της έρευνας, έστω και αν η μεταβολή αυτή δεν στηριζόταν σε νέα στοιχεία. Το γεγονός αυτό δεν σημαίνει ότι η νέα προσέγγιση είναι αυθαίρετη.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

112 Με την υπό κρίση αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο προσδιορισμός της εν λόγω κανονικής διάρκειας αποσβέσεως δεν ήταν αντικειμενικός. Η προσφεύγουσα εκθέτει, πρώτον, ότι τα κοινοτικά όργανα επέλεξαν αυθαίρετα τις παραμέτρους που χρησιμοποίησαν για να συγκρίνουν τις δύο εναλλακτικές μεθόδους που προβλέπονται από την ινδική νομοθεσία και, δεύτερον, ότι τα κοινοτικά όργανα μετέβαλαν τη διάρκεια αποσβέσεως σε προχωρημένο στάδιο της έρευνας και ελλείπει νέων αποδείξεων.

113 Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό, από την αιτιολογική σκέψη 45 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η αντιπροσωπευτική περίοδος των έξι ετών που χρησιμοποιήθηκε εν προκειμένω αντιστοιχούσε, συγχρόνως, στη μέση διάρκεια αποσβέσεως που εφαρμόζει ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής και σε εκείνη που απορρέει από την προβλεπόμενη από την ινδική νομοθεσία γραμμική μέθοδο αποσβέσεως, η οποία ήταν μία από τις μεθόδους που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα θεσμικά όργανα προέβησαν σε αυθαίρετη επιλογή ως εκ του ότι έλαβαν υπόψη την ως άνω περίοδο. Το επιχείρημα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το οποίο το αποτέλεσμα του υπολογισμού με βάση άλλη περίοδο θα ήταν διαφορετικό, δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω την προηγηθείσα διαπίστωση όσον αφορά τον μη αυθαίρετο χαρακτήρα της περιόδου που ελήφθη υπόψη.

114 Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό, σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή είχε προτείνει αρχικώς περίοδο τριών ετών, πρέπει να υπομνηστεί ότι η έρευνα στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας είναι μια συνεχής διαδικασία, κατά τη διάρκεια της οποίας αναθεωρούνται διαρκώς πλείονα συμπεράσματα. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αποκλεισθεί η πιθανότητα τα τελικά συμπεράσματα των κοινοτικών οργάνων να διαφέρουν από τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν σε συγκεκριμένο χρονικό σημείο της έρευνας (απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου,

προπαρατεθείσα, σκέψη 182). Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι μια μεταβολή ως προς την εκτίμηση της διάρκειας αποσβέσεως, η οποία είχε επίπτωση κατά τη διάρκεια της έρευνας, συνιστά ένδειξη του αυθαίρετου χαρακτήρα της ως άνω εκτιμήσεως. Επιπλέον, όπως ανέφερε το Συμβούλιο, έστω και αν η μεταβολή στην προκειμένη υπόθεση δεν στηρίχθηκε σε νέες αποδείξεις, αυτή έλαβε χώρα κατόπιν των γραπτών και προφορικών παρατηρήσεων της προσφεύγουσας.

- 115 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η εκτίμηση στην οποία προέβησαν τα κοινοτικά όργανα ήταν αυθαίρετη. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 116 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και από έλλειψη αιτιολογίας, όσον αφορά την εκτίμηση της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των στοιχείων του ενεργητικού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 117 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, με την από 9 Απριλίου 2003 έκθεση, παρουσίασε μια νέα μέθοδο υπολογισμού της διάρκειας αποσβέσεως, η οποία ήταν ουσιωδώς διαφορετική από εκείνη που χρησιμοποιήθηκε στην τελική ενημέρωση της 4ης Μαρτίου 2003. Η ως άνω έκθεση δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να αντιληφθεί τη νέα μέθοδο. Η Επιτροπή αναγνώρισε εμμέσως το γεγονός αυτό αποστέλλοντας, στις 5 Μαΐου 2003, συμπληρωματικές εξηγήσεις.

- 118 Επιπλέον, οι εν λόγω συμπληρωματικές εξηγήσεις, της 5ης Μαΐου 2003, δεν παρέσχον, επίσης, στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας. Πρώτον, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να υποβάλει λυσιτελώς τις παρατηρήσεις της μετά τις 5 Μαΐου 2003, καθόσον, κατά το στάδιο αυτό, ήταν αδύνατο να τροποποιηθεί η πρόταση σχετικά με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Δεύτερον, ακόμη και οι συμπληρωματικές εξηγήσεις δεν της παρέσχον τη δυνατότητα να αντιληφθεί με ποιον τρόπο η Επιτροπή είχε προσδιορίσει την περίοδο αποσβέσεως 4,2 ετών. Συναφώς, θα αρκούσε να επισυναφθεί ένας πίνακας με τους αριθμητικούς υπολογισμούς, πράγμα που η Επιτροπή παρέλειψε να επισυνάψει.
- 119 Όσον αφορά το επιχείρημα του Συμβουλίου, σύμφωνα με το οποίο η προσφεύγουσα έπρεπε να ζητήσει εξηγήσεις ως προς την έκθεση της 9ης Απριλίου 2003, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η εν λόγω έκθεση καθόρισε μια πολύ βραχεία προθεσμία απαντήσεως και ότι η από 14 Απριλίου 2003 απάντησή της περιείχε έμμεση πρόσκληση για την παροχή περαιτέρω εξηγήσεων.
- 120 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει λόγω πλημμελούς αιτιολογίας, κατά το μέτρο που επαναλαμβάνει το ατελές σκεπτικό που περιλαμβάνεται στην έκθεση της 9ης Απριλίου 2003.
- 121 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η συμπληρωματική έκθεση της 9ης Απριλίου 2003 ήταν επαρκής. Αν η προσφεύγουσα δεν είχε αντιληφθεί τη μέθοδο υπολογισμού που παρατίθεται στην εν λόγω έκθεση, έπρεπε να ζητήσει εξηγήσεις. Πάντως, με την από 14 Απριλίου 2003 απάντησή της, η προσφεύγουσα εξέφρασε μόνον τη διαφωνία της με τη μέθοδο που εφάρμοσε η Επιτροπή.
- 122 Επιπλέον, το γεγονός ότι η Επιτροπή απέστειλε συμπληρωματικές εξηγήσεις στις 5 Μαΐου 2003 δεν σημαίνει ότι αναγνώρισε την ανεπάρκεια της εκθέσεως της 9ης Απριλίου 2003. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω εξηγήσεις συνιστούσαν απλώς απάντηση αφορώσα τον υπολογισμό που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 14 Απριλίου 2003. Σε αντίθεση με ό,τι επικαλείται η προσφεύγουσα, οι εν λόγω εξηγήσεις απεστάλησαν εγκαίρως.

- 123 Η προσφεύγουσα ήταν εν γνώσει των μεθόδων αποσβέσεως που χρησιμοποιούσε η Επιτροπή και δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζει δυσχέρειες κατά τον υπολογισμό των επίμαχων ποσών. Κατά τη διοικητική διαδικασία, η προσφεύγουσα ουδέποτε ζήτησε να λάβει τους αριθμητικούς υπολογισμούς υπό τη μορφή πίνακα.
- 124 Τέλος, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα ικανό να αποδείξει ότι η ενδεχόμενη έλλειψη ενημερώσεως την εμπόδιζε να αμυνθεί.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 125 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, δυνάμει του άρθρου 30, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, οι οικείοι εξαγωγείς δύνανται να ζητούν τελική ενημέρωση σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων προτίθεται να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών μέτρων. Η εν λόγω υποχρέωση τελικής ενημερώσεως αποσκοπεί στο να διασφαλισθεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας των οικείων επιχειρήσεων (βλ., κατ' αναλογία στον τομέα του ντάμπινγκ, απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 2002, T-88/98, Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-4897, σκέψη 131).
- 126 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, στις επιχειρήσεις τις οποίες αφορά μια έρευνα που προηγείται της λήψεως οριστικών μέτρων πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, να καταστήσουν λυσιτελώς γνωστή την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και τον κρίσιμο χαρακτήρα των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων των οποίων γίνεται επίκληση (βλ. απόφαση Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 132 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 127 Συναφώς, ο ελλιπής χαρακτήρας της τελικής ενημερώσεως συνεπάγεται το παράνομο κανονισμού που επιβάλλει οριστικούς δασμούς μόνον στην περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν ήσαν σε θέση, λόγω της παραλείψεως αυτής, να υπερασπισθούν λυσιτελώς τα συμφέροντά τους (βλ. απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 292 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 128 Υπό το πρίσμα των ως άνω αρχών, πρέπει να εξετασθούν οι επικρίσεις της προσφεύγουσας όσον αφορά τον ελλιπή χαρακτήρα της εν λόγω ενημερώσεως.
- 129 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η μέθοδος υπολογισμού της επιδοτήσεως, η οποία εκτίθεται στην ανακοίνωση της 4ης Μαρτίου 2003, τροποποιήθηκε με την έκθεση της 9ης Απριλίου 2003. Έτσι, όσον αφορά τον προσδιορισμό της διάρκειας αποσβέσεως που ελήφθη υπόψη για να κατανεμηθεί η επιδότηση από χρονικής απόψεως, η Επιτροπή παρουσίασε την τελική ενημέρωση με την έκθεση της 9ης Απριλίου 2003.
- 130 Το σημείο 28 της εν λόγω εκθέσεως έχει ως εξής:

«[Θ]εωρήθηκε σκόπιμο να εφαρμοσθεί η μέθοδος [φθίνουσας] αποσβέσεως, η οποία παρέχει ταχύτερη διάρκεια αποσβέσεως απ' ό,τι η γραμμική μέθοδος. Πρέπει να επισημανθεί ότι, υπό συνθήκες τακτικών και συνεχών επενδύσεων, η μέθοδος [φθίνουσας] αποσβέσεως που προβλέπει ο ινδικός νόμος περί εταιριών και αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 43 επιτρέπει ταχύτερη κατά 30 % απόσβεση απ' ό,τι η αντίστοιχη γραμμική μέθοδος σε αντιπροσωπευτική περίοδο έξι ετών, που εφαρμόζεται όταν χρησιμοποιείται η γραμμική μέθοδος. Αυτό αντιστοιχεί σε περίοδο 4,2 ετών σε σύγκριση με τα έξι έτη στην περίπτωση της γραμμικής μεθόδου. Επομένως, αυτή η βραχύτερη περίοδος χρησιμοποιήθηκε για την κατανομή του οφέλους.»

- 131 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η προαναφερθείσα τελική ενημέρωση, να μεν αναφέρεται σε συνθήκες τακτικών και συνεχών επενδύσεων, πλην όμως δεν καταδεικνύει ότι η Επιτροπή εκτίμησε τη διάρκεια της εν λόγω αποσβέσεως λαμβάνοντας υπόψη την επένδυση ίσων ετήσιων ποσών κατά τη διάρκεια εξαετούς περιόδου.
- 132 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η εν λόγω τελική ενημέρωση αφορά τη σύγκριση των δύο μεθόδων αποσβέσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία της χώρας της προσφεύγουσας και περιέχει όλα τα στοιχεία υπολογισμού καθώς και το αποτέλεσμα του εν λόγω υπολογισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, καίτοι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η φράση «υπό συνθήκες τακτικών και συνεχών επενδύσεων» δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι τα ετήσια ποσά που επενδύθηκαν είναι ίσα κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, η αμφισημία που προκύπτει ενδεχομένως από την ως άνω διατύπωση δεν μπορούσε να εμποδίσει την προσφεύγουσα να αντιληφθεί τη μέθοδο που εφαρμόστηκε. Συγκεκριμένα, έστω και αν η προσφεύγουσα είχε αμφιβολίες ως προς την ακριβή σημασία της επίμαχης περιόδου, ήταν σε θέση, εφόσον διέθετε όλα τα στοιχεία υπολογισμού και ήταν εν γνώσει των οικείων μεθόδων αποσβέσεως, να εξακριβώσει τη σημασία της σε σχέση με τα άλλα στοιχεία υπολογισμού.
- 133 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε απηύθυνε ερώτηση στην Επιτροπή σχετικά με τη σημασία της ως άνω φράσεως. Με την από 14 Απριλίου 2003 απάντησή της στην εν λόγω έκθεση, η προσφεύγουσα περιορίστηκε να αμφισβητήσει την ακρίβεια του υπολογισμού της Επιτροπής προβάλλοντας έναν εναλλακτικό υπολογισμό. Από τον εν λόγω εναλλακτικό υπολογισμό προκύπτει ότι η προσφεύγουσα πρότεινε να υπολογισθεί η απόσβεση σε σχέση με μια αρχική επένδυση, αντί να ληφθούν υπόψη οι τακτικές και συνεχείς επενδύσεις. Επομένως, η αλληλογραφία αυτή δεν αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να αντιληφθεί τη μέθοδο που εφαρμόστηκε, αλλά ότι αυτή αμφισβήτησε ένα από τα στοιχεία υπολογισμού.
- 134 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η έκθεση της 9ης Απριλίου 2003 ήταν ελλιπής όσον αφορά την εκτίμηση της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού.

- 135 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να επισημανθεί ότι, με το από 5 Μαΐου 2003 έγγραφο της, η Επιτροπή απάντησε στην πρόταση εναλλακτικού υπολογισμού της προσφεύγουσας, αναφέροντας ότι ο εκ μέρους των θεσμικών οργάνων υπολογισμός στηριζόταν σε επενδύσεις ίσων ετήσιων ποσών καθ' όλη τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου. Δεδομένου ότι το ως άνω πληροφοριακό στοιχείο διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα πριν από την ημερομηνία υποβολής, εκ μέρους της Επιτροπής, της προτάσεως σχετικά με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι το εν λόγω πληροφοριακό στοιχείο δεν απεστάλη εγκαίρως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 1998, T-147/97, Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-4137, σκέψη 82).
- 136 Όσον αφορά το επικουρικό επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας, πρέπει να επισημανθεί ότι το σημείο 28 της εκθέσεως της 9ης Απριλίου 2003 επανελήφθη στην αιτιολογική σκέψη 45 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η ως άνω έκθεση ήταν ελλιπής, η αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να θεωρηθεί επαρκής επί του ζητήματος αυτού.
- 137 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η τελική ενημέρωση ήταν ελλιπής και ότι συνεπαγόταν, ως εκ τούτου, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.
- 138 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 6, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την εξέταση των αφορώντων τον προσδιορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας στοιχείων

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 139 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το ζήτημα αν ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής υπέστη ζημία και αν αυτή οφείλεται στις επιδοτούμενες εισαγωγές προϋποθέτει την

εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών ζητημάτων, για την οποία τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Ο δικαστικός έλεγχος της εν λόγω εξουσίας ασκείται εντός των ορίων που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 28 ανωτέρω.

140 Επιπλέον, στην προσφεύγουσα εναπόκειται να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που θα επιτρέψουν στο Πρωτοδικείο να διαπιστώσει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της ζημίας (βλ. απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 119 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

141 Στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων ανάλυση των σχετικών οικονομικών δεικτών για τον προσδιορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας ήταν αυθαίρετη, έπασχε λόγω προδήλων πλάνων εκτιμήσεως και, επικουρικός, λόγω πλημμελούς αιτιολογίας. Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις αιτιάσεις επί του ζητήματος αυτού.

Επί της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για τη σύγκριση των οικονομικών τάσεων (πρώτη αιτίαση)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

142 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, με την εκ μέρους τους ανάλυση των σχετικών με τη ζημία δεικτών, υποτίμησαν τη σπουδαιότητα των θετικών τάσεων για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, αλλά τη σύγκριση των εν λόγω διαπιστώσεων καθώς και τα συμπεράσματα που αντλήθηκαν από τη σύγκριση αυτή.

- 143 Πρώτον, τα κοινοτικά όργανα εσφαλμένως εκτίμησαν τον αντίκτυπο των εισαγωγών βάσει στοιχείων αφορώντων τα έτη 1998 έως 2000.
- 144 Συναφώς, πρώτον, τα κοινοτικά όργανα εσφαλμένως έλαβαν υπόψη τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat) για το έτος 1998. Από τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία εκτίθενται στον πίνακα που εμφανίζεται στην αιτιολογική σκέψη 62 του προσβαλλόμενου κανονισμού απορρέει ότι η προσφεύγουσα, που ήταν ο μόνος Ινδός παραγωγός εξαγωγέας του εν λόγω προϊόντος, άρχισε τις εξαγωγές κατά το οικονομικό έτος 1999/2000.
- 145 Δεύτερον, τα στοιχεία της Eurostat για τα έτη 1998 έως 2000 δεν είναι αξιόπιστα. Η οικεία κατηγορία της ονοματολογίας που προσδιορίστηκε για τα στατιστικά στοιχεία περιλαμβάνει πολλά άλλα προϊόντα, πλην των CD-R, τα οποία εισάγονται με διάφορα είδη συσκευασίας και των οποίων η ποσότητα αναφέρεται σε τόνους, οπότε, για να εκτιμηθεί ο αριθμός των εισαγομένων CD-R, ήταν αναγκαίο να εφαρμοστεί ένας μαθηματικός τύπος επί των στοιχείων της Eurostat. Πάντως, δεδομένου ότι οι ποσότητες ήσαν ασήμαντες, ένας τέτοιος τύπος δεν θα ήταν αξιόπιστος από στατιστικής απόψεως.
- 146 Τρίτον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 55 έως 64 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, από το 1998 έως το 2000, οι εισαγωγές προελεύσεως Ινδίας δεν υπερέβησαν το όριο του 1% της κοινοτικής αγοράς. Επομένως, οι εν λόγω εισαγωγές ήσαν αμελητέες κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.
- 147 Τέταρτον, το γεγονός ότι οι εισαγωγές ήσαν ασήμαντες κατά τη διάρκεια των τριών πρώτων ετών της υπό εξέταση περιόδου δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη κατά την εκτίμηση της καταστάσεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Έτσι, τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε σύγκριση των στοιχείων για το έτος 1998 και την περίοδο έρευνας προκειμένου να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι ο κοινοτικός κλάδος

παραγωγής είχε κερδίσει 3,7 εκατοστιαίες μονάδες της κοινοτικής αγοράς, ενώ η σύγκριση μεταξύ του έτους 2000, πρώτου έτους κατά το οποίο οι εισαγωγές κατέστησαν μη αμελητέες, και της περιόδου έρευνας κατέδειξε την ύπαρξη σημαντικότερου κέρδους, κατά 5 εκατοστιαίες μονάδες.

- 148 Δεύτερον, τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πλάνη ως εκ του ότι στήριξαν τα συμπεράσματά τους επί της συγκρίσεως περιόδων που συμπίπτουν.
- 149 Πρώτον, η σύγκριση μεταξύ, αφενός, των ημερολογιακών ετών και, αφετέρου, της περιόδου έρευνας ήταν εσφαλμένη. Συγκεκριμένα, το ημερολογιακό έτος 2001 και η περίοδος εξετάσεως, η οποία εκτείνεται από τον Απρίλιο 2001 έως τον Μάρτιο 2002, συμπίπτουν κατά εννέα μήνες, πράγμα που δεν παρέχει τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη οι εποχιακές μεταβολές στο πλαίσιο της συγκρίσεώς τους.
- 150 Δεύτερον, το Συμβούλιο εσφαλμένως προέβη σε σύγκριση των τάσεων που αναφέρονται σε πλείονα συναπτά έτη προγενέστερα του έτους 2001 με τις τάσεις που διαπιστώθηκαν μεταξύ του έτους αυτού και της περιόδου έρευνας ή κατά τη διάρκεια της τελευταίας. Π.χ., κατά τη σύγκριση της αύξησεως της κοινοτικής παραγωγής, στην αιτιολογική σκέψη 73 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το συμπέρασμα ότι η αύξηση επιβραδύνθηκε κατά την περίοδο έρευνας είναι ανακριβές, καθόσον το σχετικό αριθμητικό στοιχείο αφορά πολύ βραχύτερη περίοδο από την περίοδο στην οποία αναφέρονται τα άλλα αριθμητικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τη σύγκριση. Το ίδιο ισχύει ως προς τα συμπεράσματα που αφορούν τη μείωση των τιμών, την περιορισμένη αύξηση της ικανότητας, καθώς και τη βραδεία αύξηση των όγκων των πωλήσεων, τα οποία εμφανίζονται, αντιστοίχως, στις αιτιολογικές σκέψεις 59, 74 και 76 του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 151 Το Συμβούλιο αναφέρει, εκ προοιμίου, ότι ο προσδιορισμός της ζημίας προϋποθέτει, σύμφωνα με την πρακτική των κοινοτικών οργάνων, την εκτίμηση των οικονομικών δεικτών για περίοδο εξετάσεως της ζημίας τεσσάρων έως πέντε

ετών, η οποία ολοκληρώνεται με την περίοδο έρευνας. Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν την εξέλιξη των παραγόντων της ζημίας κατά τη διάρκεια των ετών 1998 έως 2001 και κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.

- 152 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα εσφαλμένως ισχυρίζεται ότι από την εξέταση αυτή έπρεπε να αποκλεισθούν τα έτη 1998, 1999 και 2000, κατά τη διάρκεια των οποίων οι εισαγωγές βρίσκονταν σε χαμηλά επίπεδα.
- 153 Πρώτον, ελάχιστη σημασία έχει το ότι η προσφεύγουσα δεν επραγματοποίησε εξαγωγές προς την Κοινότητα το 1998, δεδομένου ότι τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να αναλύουν τα στοιχεία σε επίπεδο οικείας χώρας και όχι σε επίπεδο εξαγωγέα.
- 154 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα στοιχεία της Eurostat για τα επίμαχα έτη ήσαν εσφαλμένα. Εν πάση περιπτώσει, τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν, επίσης, την εξέλιξη των αφορώντων τις εισαγωγές δεικτών βάσει των αριθμητικών στοιχείων που παρέσχε η προσφεύγουσα και κατέληξαν σε συγκρίσιμα αποτελέσματα με εκείνα που απορρέουν από τα στοιχεία της Eurostat.
- 155 Τρίτον, η σύγκριση των αφορώντων τα επίμαχα έτη πληροφοριακών στοιχείων δεν είναι αντίθετη προς το άρθρο 14, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού, που αφορά την περίπτωση κατά την οποία οι εισαγωγές ήσαν αμελητέες κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.
- 156 Τέταρτον, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι εισαγωγές ήσαν σε χαμηλά επίπεδα από το 1998 έως το 2000. Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας που συνδέεται με την αύξηση του μεριδίου αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, η εξέλιξη του εν λόγω δείκτη θεωρήθηκε θετική και η προσφεύγουσα δεν απέδειξε με ποιον τρόπο η ζητηθείσα συμπληρωματική ανάλυση μπορούσε να έχει επίπτωση επί της εκτιμήσεως της ζημίας.

- 157 Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα εσφαλμένως ισχυρίζεται ότι η σύγκριση τάσεων που αναφέρονται σε περιόδους που συμπίπτουν μπορούσε να οδηγήσει σε πλάνη εκτιμήσεως.
- 158 Πρώτον, όσον αφορά τη σύγκριση που διεξήχθη μεταξύ του ημερολογιακού έτους 2001 και της περιόδου έρευνας, τα κοινοτικά όργανα θεωρούν συνήθως ως περίοδο έρευνας, σύμφωνα με το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού, την τελευταία λογιστική χρήση του εξαγωγέα, η οποία μπορεί να είναι διαφορετική από το ημερολογιακό έτος. Σε μια τέτοια περίπτωση, τίποτε δεν εμποδίζει τα κοινοτικά όργανα να συγκρίνουν τις τάσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας με τις τάσεις κατά το προηγούμενο έτος, που συμπίπτει εν μέρει με την περίοδο έρευνας. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η εισαγωγή CD-R εξαρτάται από εποχιακές διακυμάνσεις που καθιστούν απρόσφορη τη σύγκριση των δύο επίμαχων περιόδων.
- 159 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται καμία πραγματική πλάνη που να επηρεάζει τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη ή την ανάλυση στην οποία προέβησαν τα θεσμικά όργανα. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις αφορώσες τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώσεις που μνημονεύονται στις αιτιολογικές σκέψεις 59, 73, 74 και 76 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο οι προβαλλόμενες πλημμέλειες κατά τη σύγκριση των στοιχείων επηρέασαν τη συνολική εκτίμηση της ζημίας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 160 Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεώς της, η προσφεύγουσα αμφισβητεί, κατ' ουσίαν, τη συνεκτίμηση στοιχείων αφορώντων διαφορετικές περιόδους προκειμένου να συγκριθεί η εξέλιξη οικονομικών τάσεων.

- 161 Κατά πάγια νομολογία, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό της χρονικής περιόδου που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την αποτίμηση της ζημίας (βλ. απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 277 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 162 Επιβάλλεται, επίσης, η παρατήρηση ότι τα κοινοτικά όργανα δύνανται να εξετάζουν τη ζημία για περίοδο μεγαλύτερη από εκείνη την οποία καλύπτει η έρευνα. Η δυνατότητα αυτή δικαιολογείται από το γεγονός ότι η μελέτη των οικονομικών τάσεων πρέπει να πραγματοποιείται σε μια αρκούντως μακρά περίοδο (απόφαση Nakajima κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 87).
- 163 Εν προκειμένω, από την αιτιολογική σκέψη 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η περίοδος έρευνας κάλυπτε την περίοδο από την 1η Απριλίου 2001 έως τις 31 Μαρτίου 2002 και αντιστοιχούσε στο τελευταίο οικονομικό έτος της προσφεύγουσας. Η περίοδος που ελήφθη υπόψη για την εξέταση της ζημίας κάλυπτε την περίοδο έρευνας και τα τέσσερα προηγούμενα ημερολογιακά έτη και εκτεινόταν, ως εκ τούτου, από την 1η Ιανουαρίου 1998 έως τις 31 Μαρτίου 2002.
- 164 Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι δεν αμφισβητεί την επιλογή, αυτή καθ' εαυτή, της υπό εξέταση περιόδου. Αντιθέτως, πρώτον, υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να στηρίξουν τα συμπεράσματά τους επί των στοιχείων που αφορούν τα έτη 1998, 1999 και 2000, κατά τη διάρκεια των οποίων οι εισαγωγές βρίσκονταν σε πολύ χαμηλά επίπεδα.
- 165 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 55 και 57 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι οι εισαγωγές ήσαν πολύ χαμηλές από απόψεως όγκου και μεριδίων αγοράς, από το 1998 έως το 1999, και ότι έφθασαν μόνο σε ποσοστό 1 % της κοινοτικής αγοράς το 2000.
- 166 Πρέπει να εξετασθεί αν τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη το γεγονός αυτό κατά την εκτίμηση των αφορώντων τη ζημία παραγόντων.

- 167 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι ήταν ο μόνος Ινδός εξαγωγέας και ότι άρχισε τις εξαγωγές προς την Κοινότητα από τον Απρίλιο του 1999.
- 168 Επιβάλλεται, ευθύς εκ αρχής, η παρατήρηση ότι η ύπαρξη ζημίας πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, χωρίς να απαιτείται να εξατομικεύεται το αποτέλεσμα των εισαγωγών που πραγματοποίησε καθεμία από τις υπεύθυνες εταιρίες (βλ., κατ' αναλογία, στον τομέα του ντάμπινγκ, απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 143 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν διαπράττουν πρόδηλη πλάνη στο πλαίσιο της ως άνω εκτιμήσεως όταν στηρίζονται στα στοιχεία τα οποία είναι εύλογο να έχουν στη διάθεσή τους (βλ. απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψεις 229 και 230 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 169 Επιπλέον, εν προκειμένω, έστω και αν υποτεθεί ότι τα στοιχεία που υπέβαλε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή, σύμφωνα με τα οποία η προσφεύγουσα είχε αρχίσει τις εξαγωγές από 1ης Απριλίου 1999, μπορούσαν να οδηγήσουν στο να αμφισβητηθεί ο αντιπροσωπευτικός χαρακτήρας των στοιχείων της Eurostat για το έτος 1998 και για τις αρχές του έτους 1999, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι τα κοινοτικά όργανα επεσήμαναν, στην αιτιολογική σκέψη 64 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η εκτίμηση των αφορώντων τις εισαγωγές δεικτών επικεντρώθηκε στην περίοδο που άρχισε το 2000, κατά τη διάρκεια της οποίας η προσφεύγουσα όντως προέβαινε σε εξαγωγές προς την Κοινότητα.
- 170 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο χαμηλός όγκος των εισαγωγών επηρέασε τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα των στατιστικών στοιχείων της Eurostat για τα έτη 1998 έως 2000.
- 171 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι ο στατιστικός τύπος που εφάρμοσε η Eurostat για την κατάρτιση των επίμαχων στοιχείων δεν είναι

αξιόπιστος για μικρές ποσότητες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το μόνο επιχείρημα που συνδέεται με τον χαμηλό όγκο των εισαγωγών κατά την επίμαχη περίοδο δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι τα στοιχεία της Eurostat που αναφέρονται στην εν λόγω περίοδο πάσχουν λόγω ελλείψεως αξιοπιστίας. Εν πάση περιπτώσει, από τις αιτιολογικές σκέψεις 61 και 62 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε σύγκριση των στοιχείων της Eurostat με τα αριθμητικά στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα και κατέληξαν σε παρεμφερή συμπεράσματα για την οικεία περίοδο.

- 172 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να λάβει υπόψη τα στοιχεία της Eurostat για τα έτη 1998, 1999 και 2000.
- 173 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η συνεκτίμηση των στοιχείων για τα εν λόγω έτη είχε αποκλειστεί από το άρθρο 10, παράγραφος 11, και το άρθρο 14, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι οι εισαγωγές ήσαν αμελητέες κατά τη διάρκεια των εν λόγω ετών.
- 174 Δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 11, και του άρθρου 14, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού, δεν είναι δυνατή η κίνηση διαδικασίας κατά επιδοτήσεων ή η εν λόγω διαδικασία περατώνεται αμέσως όταν η ζημία θεωρείται αμελητέα είτε όταν το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών είναι χαμηλότερο από 1%.
- 175 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών είναι χαμηλότερο από το προαναφερθέν όριο του 1% σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο της περιόδου έρευνας, η οποία εκτείνεται από την 1η Απριλίου 2001 έως τις 31 Μαρτίου 2002. Πάντως, το γεγονός ότι το μερίδιο αγοράς των εν λόγω εισαγωγών ήταν χαμηλότερο από το ως άνω όριο στις αρχές της εκτενέστερης περιόδου που ελήφθη υπόψη για την αξιολόγηση των οικονομικών τάσεων δεν ασκεί επιρροή υπό το πρίσμα των προαναφερθεισών διατάξεων. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που στηρίζεται στην επίκληση των ως άνω διατάξεων είναι αλυσιτελές.

- 176 Τέλος, όσον αφορά, τέταρτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την αξιολόγηση των δεικτών που αφορούν την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής κατά τα έτη 1998 έως 2000, πρέπει να επισημανθεί ότι, προκειμένου να πραγματοποιήσουν τη μελέτη των οικονομικών τάσεων, τα κοινοτικά όργανα μπορούν νομίμως να λαμβάνουν υπόψη τις εξελίξεις που διαπιστώθηκαν στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής καθ' όλη τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, συμπεριλαμβανομένων των ετών κατά τη διάρκεια των οποίων οι εισαγωγές δεν έφθασαν ακόμη σε σημαντικό επίπεδο.
- 177 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι από την επιλογή της αρχικής ημερομηνίας της υπό εξέταση περιόδου προέκυψε ανακριβής παρουσίαση των οικονομικών τάσεων, όσον αφορά τη συνύπαρξη της εισόδου των εν λόγω εισαγωγών στην αγορά και της αρνητικής εξελίξεως του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Συγκεκριμένα, καίτοι, σύμφωνα με το παράδειγμα που παρέθεσε η προσφεύγουσα, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής είχε υψηλότερο μερίδιο αγοράς μεταξύ του έτους 2000 και της περιόδου έρευνας απ' ό,τι μεταξύ του έτους 1998 και της περιόδου έρευνας, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο εν λόγω δείκτης θεωρήθηκε, εν πάση περιπτώσει, ως θετικός. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε με ποιον τρόπο τα συμπεράσματα του Συμβουλίου ως προς την ύπαρξη ζημίας και αιτιώδους συνάφειας θα είχαν επηρεαστεί αν η έναρξη της υπό εξέταση περιόδου είχε λάβει χώρα το 2000.
- 178 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ως προς τη συνεκτίμηση των αφορώντων τα έτη 1998, 1999 και 2000 στοιχείων πρέπει να απορριφθούν.
- 179 Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα επικρίνει την εκτίμηση των στοιχείων που αφορούν τις περιόδους που συμπίπτουν εν μέρει.
- 180 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι προέβησαν σε σύγκριση των στοιχείων που αναφέρονται σε ημερολογιακά έτη, και ιδίως στα έτη 1998 και 2001, με εκείνα της περιόδου έρευνας που συμπίπτει, κατά εννέα μήνες, με το έτος 2001.

- 181 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η περίοδος έρευνας που επελέγη εν προκειμένω είναι διάρκειας ενός έτους. Επομένως, η σύγκριση μεταξύ των στοιχείων που αφορούν τα ημερολογιακά έτη και την περίοδο αυτή, που είχαν ταυτόσημη διάρκεια, δεν μπορούσε να καταλήξει σε ανακριβή παρουσίαση των οικονομικών τάσεων, εκτός αν είχε αποδειχθεί ότι η αγορά CD-R είχε εποχιακές διακυμάνσεις. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν αναφέρει ότι η αγορά CD-R είχε τέτοιες διακυμάνσεις.
- 182 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο Συμβούλιο ότι προέβη σε σύγκριση των εξελίξεων ανά έτος με εκείνες που διαπιστώθηκαν μεταξύ του έτους 2001 και της περιόδου έρευνας. Η επίκριση αυτή αφορά την εκτίμηση της παραγωγής, των επιπέδων της τιμής, των ικανοτήτων και των όγκων κοινοτικών πωλήσεων, η οποία περιλαμβάνεται, αντιστοίχως, στις αιτιολογικές σκέψεις 59, 73, 74 και 76 του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 183 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι οι εξελίξεις που έλαβαν χώρα μεταξύ των εξεταζομένων διαδοχικών ημερολογιακών ετών δεν είναι άμεσα συγκρίσιμες με εκείνες που εμφανίστηκαν μεταξύ του έτους 2001 και της λήξεως της περιόδου έρευνας, καθόσον οι τελευταίες αναφέρονται σε περίοδο που είχε διαφορετική διάρκεια.
- 184 Ωστόσο, από την ανάλυση των αιτιολογικών σκέψεων 59, 73, 74 και 76 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν προκύπτει ότι τα συμπεράσματα, όσον αφορά την εξέλιξη των εν λόγω δεικτών, στηρίχθηκαν στις τάσεις που εμφανίστηκαν μεταξύ του έτους 2001 και της λήξεως της περιόδου έρευνας. Συγκεκριμένα, ναι μεν το Συμβούλιο ανέφερε, στις αιτιολογικές σκέψεις 73, 74 και 76, ότι η αύξηση της κοινοτικής παραγωγής «μειώθηκε κατά την [περίοδο έρευνας]», ότι η αύξηση της ικανότητας από το 2001 «περιορίστηκε» και ότι ο όγκος των πωλήσεων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αυξήθηκε «μόνον κατά 6% μεταξύ της [περιόδου έρευνας] σε σύγκριση με το 2001», πλην όμως δεν συνήγαγε από τις ως άνω διαπιστώσεις ότι η κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής που προέκυπτε από τους εν λόγω δείκτες είχε επιδεινωθεί. Όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 59, ναι μεν το Συμβούλιο ανέφερε ότι η τιμή των εισαγωγών αυξήθηκε κατά 17% μεταξύ του έτους 2001 και της περιόδου έρευνας, πλην όμως στήριξε τα συμπεράσματά του σχετικά με τη ζημία, στην αιτιολογική σκέψη 102, επί της μείωσης της συνολικής τιμής, κατά 59%, μεταξύ του έτους 2000 και της λήξεως της περιόδου έρευνας. Πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί καμία από τις ως άνω διαπιστώσεις όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά.

- 185 Επιπλέον, καίτοι η προσφεύγουσα επικρίνει το γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπολόγισαν τα αφορώντα το έτος 2002 στοιχεία, δεν αποδεικνύει με ποιον τρόπο, ελλείψει ενός τέτοιου υπολογισμού, το Συμβούλιο έδωσε ανακριβή εικόνα της εξέλιξης των σχετικών δεικτών. Έτσι, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι μια τέτοια προβαλλόμενη έλλειψη όσον αφορά την παρουσίαση των στοιχείων οδήγησε στην ύπαρξη πλάνης εκτιμήσεως των ως άνω δεικτών.
- 186 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα δεν αναφέρει ποια επίπτωση μπορούσε να έχει επί των συμπερασμάτων του Συμβουλίου ως προς την ύπαρξη ζημίας και αιτιώδους συνάφειας το σφάλμα που διέπραξε, όπως υποστηρίζεται, το Συμβούλιο κατά τη σύγκριση των εν λόγω στοιχείων (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 167 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η προσφεύγουσα δεν αναφέρει καν με ποιον τρόπο τα εν λόγω συμπεράσματα θα μπορούσαν να μεταβληθούν αισθητά, αν το Συμβούλιο είχε λάβει υπόψη τα υπολογισθέντα στοιχεία που αφορούν το έτος 2002.
- 187 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη αφορώσα τα πραγματικά περιστατικά ή σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των εν λόγω δεικτών.
- 188 Τέλος, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 6, του βασικού κανονισμού, προβάλλοντας ότι τα κοινοτικά όργανα δεν προέβησαν σε αντικειμενική ανάλυση των στοιχείων που αφορούν τις διάφορες περιόδους.
- 189 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη πλάνης αφορώσας τα πραγματικά περιστατικά ούτε πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των εν λόγω στοιχείων, δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι οι περίοδοι συγκρίσεως επελέγησαν αυθαίρετα. Επομένως, το επιχείρημα που αντλείται από έλλειψη αντικειμενικότητας επί του ζητήματος αυτού δεν ευσταθεί.

190 Κατά συνέπεια, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της εκτίμησης του επιπέδου των αποθεμάτων (δευτέρα αιτίαση)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

191 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη ως εκ του ότι συνήγαγαν, στην αιτιολογική σκέψη 103 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η εξέλιξη του επιπέδου των αποθεμάτων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αποτελούσε έναν από τους δείκτες που επιδεινώθηκαν θεαματικά. Τα αποθέματα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής μειώθηκαν μεταξύ του έτους 2000 και της περιόδου έρευνας, αποδεικνύοντας, αντιθέτως, μια θετική τάση. Το σφάλμα αυτό και μόνον θα μπορούσε να επιφέρει την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

192 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η εκτίμηση των αποθεμάτων που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 103 του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι ακριβής, δεδομένου ότι αναφέρεται στην επιδείνωση του εν λόγω παράγοντος κατά την περίοδο εξετάσεως της ζημίας, μεταξύ του έτους 1998 και της περιόδου έρευνας, και όχι στην κατάσταση που επικρατούσε κατά την περίοδο έρευνας. Το επίπεδο των αποθεμάτων δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, καθοριστικό στοιχείο της ζημίας. Επομένως, ένα ενδεχόμενο σφάλμα δεν μπορεί να επιφέρει την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθόσον δεν επηρεάζει το αποτέλεσμα της εξετάσεως της ζημίας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

193 Στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκτίμηση της εξελίξεως των αποθεμάτων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είναι προδήλως

εσφαλμένη. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τα σχετικά αριθμητικά στοιχεία που εμφανίζονται στην αιτιολογική σκέψη 80 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ωστόσο, επισημαίνει ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να συναγάγει, στην αιτιολογική σκέψη 103 του προσβαλλόμενου κανονισμού, βάσει των ως άνω στοιχείων, ότι ο δείκτης των αποθεμάτων είχε επιδεινωθεί θεαματικά κατά την υπό εξέταση περίοδο.

194 Πρέπει να υπομνηστεί ότι η υπό εξέταση, εν προκειμένω, περίοδος εκτεινόταν από το έτος 1998 έως τη λήξη της περιόδου έρευνας. Από τα στοιχεία που δεν αμφισβητήθηκαν από την προσφεύγουσα προκύπτει ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, τα αποθέματα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αυξήθηκαν σημαντικά.

195 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η βελτίωση του δείκτη που αφορά τα αποθέματα και ο οποίος εκφράζεται ως ποσοστό επί τοις εκατό της παραγωγής από το έτος 2000 ήταν ικανή να αναστρέψει την αρνητική τάση που διαπιστώθηκε ως προς το σύνολο της υπό εξέταση περιόδου. Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 80 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι τα αποθέματα παρέμειναν σε υψηλά ποσοστά καθ' όλη τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, ενώ αυξήθηκαν, σε απόλυτους όρους, προς τα τέλη του 2001, πράγμα που συμπίπτει, ως εκ τούτου, με την αύξηση του όγκου των εισαγωγών, και ενώ αντιπροσώπευαν, σε σχετικούς όρους, ένα υψηλό ποσοστό, της τάξεως του 15 %, της παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.

196 Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση είναι αβάσιμη.

Επί της εκτιμήσεως των τιμών των εισαγωγών (τρίτη αιτίαση)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

197 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι τιμές των εισαγωγών είχαν μειωθεί, στηρίχθηκαν στα στοιχεία

που αφορούν τα έτη 1998, 1999 και 2000, τα οποία δεν ήταν ούτε λυσιτελή ούτε αξιόπιστα. Το μόνο αξιόπιστο στοιχείο όσον αφορά τις τάσεις των τιμών των εισαγωγών είναι το γεγονός ότι αυτές αυξήθηκαν κατά 15 % μεταξύ του έτους 2001 και της περιόδου έρευνας. Η εν λόγω αύξηση είναι, στην πραγματικότητα, ακόμη σημαντικότερη, καθόσον οι δύο περίοδοι συμπίπτουν.

198 Το γεγονός ότι οι τιμές εισαγωγής αναλύθηκαν επίσης βάσει των αριθμητικών στοιχείων που παρέσχε η προσφεύγουσα δεν προσθέτει τίποτε συναφώς. Εξάλλου, τα εν λόγω στοιχεία παρουσιάστηκαν από τα κοινοτικά όργανα κατά ανεπαρκή τρόπο. Τα αφορώντα τα οικονομικά έτη της προσφεύγουσας στοιχεία αποδόθηκαν πλήρως στα πλέον πρόσφατα ημερολογιακά έτη. Έτσι, οι τιμές για το οικονομικό έτος 1999/2000, που καλύπτει μόνον τρεις μήνες του έτους 2000, αποδόθηκαν στο έτος 2000 και όχι στο έτος 1999 κατά τη διάρκεια του οποίου πραγματοποιήθηκε το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων.

199 Το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι η προσφεύγουσα εσφαλμένως αναφέρει ότι η ανάλυση της τιμής των εισαγωγών έπρεπε να πραγματοποιηθεί την περίοδο από το 2001 έως την περίοδο έρευνας και όχι καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου εξετάσεως της ζημίας. Το γεγονός ότι το επίπεδο των εισαγωγών δεν υπερβαίνει, κατ' αρχάς, το όριο του 1 % της κοινοτικής αγοράς δεν ασκεί επιρροή.

200 Τα κοινοτικά όργανα δέχθηκαν ότι οι τιμές της Eurostat για το 1998 και το 1999 δεν ήταν αντιπροσωπευτικές λόγω των χαμηλών ποσοτήτων των εισαγωγών. Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα προέβησαν, στην αιτιολογική σκέψη 59 του προσβαλλόμενου κανονισμού, σε σύγκριση της εξελίξεως των τιμών μεταξύ του έτους 2000 και της περιόδου έρευνας. Επιπλέον, προέβησαν σε μια άλλη ανάλυση των τιμών βάσει των στοιχείων που παρέσχε η προσφεύγουσα για την περίοδο του οικονομικού έτους της 1999/2000 και την περίοδο έρευνας. Τα αποτελέσματα ήταν συγκρίσιμα.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 201 Η εκτίμηση των επιπέδων των τιμών των εισαγωγών αποτελούσε, εν προκειμένω, το ουσιώδες στοιχείο επί του οποίου στηρίχθηκε το συμπέρασμα περί υποτιμολογήσεως των κοινοτικών τιμών και, ως εκ τούτου, περί υπάρξεως της ζημίας. Τα κοινοτικά όργανα ανέλυσαν τον εν λόγω δείκτη, στις αιτιολογικές σκέψεις 58 έως 64 του προσβαλλόμενου κανονισμού, βάσει των στοιχείων της Eurostat, καθώς και των αριθμητικών στοιχείων που παρέσχε η προσφεύγουσα.
- 202 Όσον αφορά τα στοιχεία της Eurostat, τα θεσμικά όργανα συνήγαγαν, κυρίως, ότι υφίστατο σημαντική μείωση των τιμών, κατά 59 %, μεταξύ του έτους 2000 και της λήξεως της περιόδου έρευνας. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη συνεκτίμηση των αφορώντων το έτος 2000 στοιχείων, προβάλλοντας ότι οι εισαγωγές ήσαν ακόμη αμελητέες. Πάντως, το επιχείρημα αυτό εξετάστηκε ήδη και απορρίφθηκε στις σκέψεις 170 έως 175 ανωτέρω.
- 203 Όσον αφορά την ανάλυση των αριθμητικών στοιχείων που παρέσχε η προσφεύγουσα, πρέπει να υπομνηστεί ότι η εν λόγω ανάλυση οδήγησε σε πολύ συγκρίσιμα αποτελέσματα με εκείνα που στηρίχθηκαν στα στοιχεία της Eurostat, ήτοι μείωση των τιμών κατά 54 %. Ωστόσο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παράθεση των ως άνω αριθμητικών στοιχείων είναι ανακριβής.
- 204 Από τον πίνακα που εμφανίζεται στην αιτιολογική σκέψη 62 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι το ποσοστό του 54 % αναφέρεται στην εξέλιξη των τιμών μεταξύ των δύο οικονομικών ετών της προσφεύγουσας. Έστω και αν υποτεθεί ότι η αιτιολογική σκέψη 63 δεν είναι αρκούντως ακριβής όταν αναφέρει ότι το ποσοστό αυτό αφορά την εξέλιξη μεταξύ του έτους 2000 και της περιόδου έρευνας, η ανακρίβεια αυτή δεν αποτελεί, επίσης, σφάλμα. Από τον πίνακα που προηγείται της εν λόγω αιτιολογικής σκέψεως προκύπτει σαφώς ότι πρόκειται για την εξέλιξη μεταξύ του οικονομικού έτους 2000 και της περιόδου έρευνας. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα αριθμητικά στοιχεία που είχε προσκομίσει παρουσιάστηκαν κατά ανακριβή τρόπο.

- 205 Επιπλέον, έστω και αν τα στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα αναφέρονται στην περίοδο που αρχίζει την 1η Απριλίου 1999, ενώ τα στοιχεία της Eurostat αφορούν την περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2000, μόνον το γεγονός αυτό δεν καθιστά ανακριβή τη διαπίστωση του Συμβουλίου ότι τα αριθμητικά στοιχεία της Eurostat και εκείνα της προσφεύγουσας καταδεικνύουν συγκλίνουσες τάσεις. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν αναφέρει ότι η συνεκτίμηση μιας άλλης αρχικής ημερομηνίας για τα στοιχεία της θα μπορούσε να οδηγήσει σε διαφορετικά συμπεράσματα όσον αφορά τις τιμές των εισαγωγών.
- 206 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη πλάνης αφορώσας τα πραγματικά περιστατικά ή πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ως προς την ανάλυση των τιμών των εισαγωγών.
- 207 Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της εκτιμήσεως των θετικών και αρνητικών τάσεων (τέταρτη αιτίαση)

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 208 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα δεν στάθμισαν τους θετικούς και αρνητικούς δείκτες της ζημίας, κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 5, του βασικού κανονισμού. Η σφαιρική εκτίμηση που εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 104 και 105 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν περιλαμβάνει όλους τους θετικούς και αρνητικούς δείκτες. Το Συμβούλιο συνήγαγε, κατ' ουσίαν, ότι η υποτιμολόγηση των τιμών των εισαγωγών είχε επηρεάσει την ικανότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής να αντλεί κεφάλαια, πράγμα που κατέστη φανερό από την αρνητική εξέλιξη της αποδόσεως των επενδύσεων, της αποδοτικότητας και των ταμειακών ροών. Έτσι, το Συμβούλιο στήριξε τη σφαιρική εκτίμησή του, αποκλειομένων των θετικών παραγόντων, σε μικρό αριθμό στενά συνδεδεμένων δεικτών.

- 209 Καίτοι η υπό εξέταση περίοδος εκτεινόταν από το έτος 1998 έως την περίοδο έρευνας, τα θεσμικά όργανα έπρεπε να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι οι προγενέστερες του έτους 2000 εισαγωγές ήσαν αμελητέες. Πάντως, τα θεσμικά όργανα δεν εξήγησαν για ποιον λόγο πολλές θετικές τάσεις μεταξύ του έτους 2000 και της περιόδου έρευνας, ήτοι οι αυξήσεις, αντιστοίχως, της κοινοτικής παραγωγής, του κύκλου εργασιών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, του μεριδίου του αγοράς, της παραγωγικότητάς του, καθώς και η ταυτόχρονη μείωση του κόστους παραγωγής, εξουδετερώθηκαν από τις αρνητικές τάσεις.
- 210 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι η περίοδος εξετάσεως της ζημίας άρχισε το 1998. Έτσι, οι τάσεις που αφορούν τη μεταγενέστερη του έτους 2000 περίοδο, τις οποίες μνημόνευσε η προσφεύγουσα, έχουν περιορισμένη αξία. Επιπλέον, τα κοινοτικά όργανα ουδέποτε αμφισβήτησαν την ύπαρξη θετικών τάσεων. Ωστόσο, οι τάσεις αυτές δεν μπορούν να καταγραφούν λογιστικά ούτε να αποτελέσουν αντικείμενο σταθμίσεως με τις αρνητικές τάσεις, αλλά πρέπει να αξιολογούνται σφαιρικά υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως.
- 211 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι υφίσταται ζημία βάσει των παραγόντων που σχετίζονται με την ικανότητα του κλάδου παραγωγής να αντλεί κεφάλαια. Τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη, αφενός, την αρνητική εξέλιξη του κοινοτικού κλάδου παραγωγής από απόψεως τιμών, αποδοτικότητας και ταμειακών ροών, που συνεπάγεται αισθητή μείωση των επενδύσεων και, αφετέρου, το γεγονός ότι ο εν λόγω κλάδος παραγωγής δεν κατόρθωσε να αντλήσει όφελος από τις μειώσεις του κόστους. Οι θετικές τάσεις που συνδέονται, κατ' ουσίαν, με την ανάπτυξη κρίθηκαν λιγότερο σημαντικές υπό το πρίσμα μιας έντονης αυξήσεως της κοινοτικής καταναλώσεως. Συγκεκριμένα, η αύξηση των πωλήσεων και οι μειώσεις των δαπανών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής δεν ήσαν επαρκείς για να αντισταθμίσουν την ύφεση των τιμών και, ως εκ τούτου, για να επιφέρουν θετική εξέλιξη της αποδοτικότητάς του. Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα βασίμως κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι θετικές τάσεις εξουδετερώθηκαν από τις αρνητικές τάσεις.
- 212 Η στάθμιση των διαφόρων παραγόντων στο πλαίσιο της ως άνω σφαιρικής αναλύσεως εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των κοινοτικών οργάνων και η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης επί του ζητήματος αυτού.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 213 Κατά πάγια νομολογία, η εξέταση της ζημίας πρέπει να αφορά ένα σύνολο παραγόντων από τους οποίους κανένας δεν θα μπορούσε, από μόνος του, να αποτελέσει έρεισμα καθοριστικής κρίσεως. Η θετική εξέλιξη ενός παράγοντος δεν εμποδίζει τη διαπίστωση σημαντικής ζημίας, εφόσον η διαπίστωση αυτή στηρίζεται επί διαφόρων παραγόντων των οποίων τη συνεκτίμηση προβλέπει ο βασικός κανονισμός (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Μαρτίου 2000, T-51/96, *Miwon* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-1841, σκέψη 105 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 214 Με τα συμπεράσματά του ως προς τη ζημία που προκλήθηκε εν προκειμένω, και ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 103 έως 105 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη την ύπαρξη θετικών τάσεων όσον αφορά την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Το Συμβούλιο εξήγησε, επίσης, τους λόγους για τους οποίους άλλοι δείκτες, οι οποίοι εξελίχθηκαν κατά αρνητικό τρόπο, οδήγησαν, παρά ταύτα, στην ύπαρξη σημαντικής ζημίας.
- 215 Η προσφεύγουσα δεν αναίρεσε καμία από τις αφορώσες τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώσεις σχετικά με την ως άνω εκτίμηση ούτε απέδειξε την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των διαφόρων παραγόντων που αφορούν τη ζημία. Ωστόσο, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν προέβησαν σε ορθή εξέταση των διαφόρων θετικών και αρνητικών δεικτών.
- 216 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, στο πλαίσιο αμφισβητήσεως της σφαιρικής εκτιμήσεως της ζημίας, ο προσφεύγων δεν μπορεί να περιορισθεί στο να προτείνει την εκ μέρους του ερμηνεία των διαφόρων οικονομικών παραγόντων, αλλά οφείλει να διευκρινίσει τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο έπρεπε να καταλήξει, βάσει των εν λόγω παραγόντων, σε διαφορετικό συμπέρασμα όσον αφορά την ύπαρξη ζημίας (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση *Miwon* κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 103).

- 217 Εν προκειμένω, ναι μεν η προσφεύγουσα αναφέρει ότι ορισμένοι δείκτες που αφορούν την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ήσαν θετικοί, και ιδίως οι αυξήσεις, αντιστοίχως, της παραγωγής, του κύκλου εργασιών, του μεριδίου αγοράς και της παραγωγικότητας του εν λόγω κλάδου παραγωγής, καθώς και η μείωση του κόστους παραγωγής, πλην όμως το γεγονός αυτό, από μόνο του, δεν αποδεικνύει ότι ο οικείος κλάδος παραγωγής δεν υπέστη σημαντική ζημία που συνίσταται ιδίως, κατά το Συμβούλιο, στην αρνητική εξέλιξη της αποδοτικότητας και σε σημαντικές απώλειες που καταγράφηκαν κατά την περίοδο έρευνας, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την επιβράδυνση των επενδύσεων.
- 218 Πάντως, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει επιχειρηματολογία δυναμένη να αποδείξει ότι το Συμβούλιο εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κλάδος παραγωγής είχε υποστεί τη μνημονευθείσα στην προηγούμενη σκέψη ζημία, λαμβανομένης υπόψη της σφαιρικής αναλύσεως των σχετικών παραγόντων.
- 219 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με την ημερομηνία ενάρξεως της οικείας περιόδου, το εν λόγω επιχείρημα εξετάσθηκε ήδη και απορρίφθηκε στις σκέψεις 176 και 177 ανωτέρω.
- 220 Συνεπώς, η υπό κρίση αιτίαση που αντλείται από τη σφαιρική εκτίμηση των δεικτών της ζημίας δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 221 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται να απορριφθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως ως αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την εξέταση των αποτελεσμάτων των εισαγωγών προελεύσεως Ταϊβάν

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 222 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Συμβούλιο εξέτασε αν η ζημία που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής μπορούσε να καταλογισθεί σε άλλους παράγοντες, πλην των εισαγωγών από την Ινδία, και ιδίως στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, προελεύσεως Ταϊβάν, έναντι των οποίων επιβλήθηκε προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ τον Δεκέμβριο του 2001.
- 223 Πριν από την επιβολή του ως άνω δασμού, οι εισαγωγές από την Ταϊβάν κατείχαν μερίδιο αγοράς 62 % και η μέση τιμή τους ήταν αισθητά χαμηλότερη από εκείνη των εισαγωγών από την Ινδία. Κατά την περίοδο έρευνας, η εν λόγω διαφορά ως προς την τιμή, κατά 27,5 %, ήταν υψηλότερη από τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στους εξαγωγείς από την Ταϊβάν, με εξαίρεση την Princo Corp και τους εξαγωγείς που δεν συνεργάστηκαν. Έτσι, η ζημία που προκλήθηκε κατά την ως άνω περίοδο δεν μπορούσε να αποδοθεί στις εισαγωγές από την Ινδία.
- 224 Προκειμένου να αποτρέψει τα αποτελέσματα των εισαγωγών από την Ταϊβάν, το Συμβούλιο μπορούσε να στηρίξει την εκτίμησή του μόνον στην εξέταση της περιόδου των τρισήμισι μηνών που εκτείνεται από την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ έως τη λήξη της περιόδου έρευνας. Πάντως, το Συμβούλιο δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής είχε αντιμετωπίσει πίεση ως προς τις τιμές ασκηθείσα από τις εισαγωγές από την Ινδία κατά την ως άνω περίοδο. Μεταξύ του έτους 2001 και της περιόδου έρευνας, οι εισαγωγές από την Ταϊβάν απώλεσαν το 6 % της αγοράς, ενώ οι κοινοτικοί

παραγωγοί, καθώς και οι Ινδοί παραγωγοί και εκείνοι των άλλων τρίτων χωρών, αντιστοίχως, κέρδισαν το 2 % της αγοράς. Κατά την περίοδο έρευνας, ο όγκος των εισαγωγών από την Ινδία αυξήθηκε μόνον κατά 16 187 000 μονάδες, της τάξεως του 0,73 % της αγοράς. Τα ως άνω στοιχεία ήσαν ανεπαρκή προκειμένου να συναχθεί ότι οι εισαγωγές από την Ινδία μπορούσαν να προκαλέσουν ατομικά σημαντική ζημία.

225 Εξάλλου, κατά την ίδια περίοδο, η αύξηση των εισαγωγών προελεύσεως άλλων τρίτων χωρών, ήτοι του Χονγκ Κονγκ, της Ελβετίας και της Κίνας, ήταν υψηλότερη από εκείνη των εισαγωγών από την Ινδία, και οι τιμές των εν λόγω εισαγωγών ήσαν πολύ χαμηλότερες από τις ινδικές τιμές.

226 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των επίδικων εισαγωγών και της ζημίας εξακολουθεί να υφίσταται, έστω και αν οι εν λόγω εισαγωγές αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου συνόλου παραγόντων, εφόσον αυτοί οι άλλοι παράγοντες δεν καταλύουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εν λόγω εισαγωγών και της ζημίας.

227 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ζημία που προκάλεσαν οι εισαγωγές από την Ταϊβάν δεν ήταν ικανή να καταλύσει την ως άνω αιτιώδη συνάφεια. Πρώτον, ο Ινδός παραγωγός κέρδισε μερίδιο αγοράς μεγαλύτερο από 8 % μεταξύ του έτους 2000 και της περιόδου έρευνας, ήτοι πριν από την έναρξη ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ κατά της Ταϊβάν. Δεύτερον, μετά την επιβολή των μέτρων αντιντάμπινγκ, ο Ινδός παραγωγός ανέκτησε ένα τμήμα του απολεσθέντος από τους εξαγωγείς της Ταϊβάν μεριδίου αγοράς. Τρίτον, οι χαμηλές τιμές των εισαγωγών από την Ινδία προκάλεσαν αισθητή υποτιμολόγηση των κοινοτικών τιμών.

228 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας στηρίζεται εσφαλμένως σε έναν διαχωρισμό της περιόδου έρευνας σε δύο μέρη, πριν και μετά την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στην Ταϊβάν. Επιπλέον, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με τη μεταγενέστερη της επιβολής των μέτρων που αφορούν την Ταϊβάν περίοδο είναι αλυσιτελείς. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το αποτέλεσμα των εισαγωγών από την Ινδία περιοριζόταν σε ένα όφελος ως προς το μερίδιο αγοράς που προέκυπτε από την αύξηση του όγκου των εισαγωγών κατά 16 187 000 μονάδες και, ως εκ

τούτου, σε μια υποθετική απώλεια του εν λόγω μεριδίου αγοράς από τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Πάντως, εν προκειμένω, η ζημία δεν έλαβε τη μορφή απώλειας μεριδίου αγοράς, αλλά οικονομικών απωλειών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής που είχαν επιπτώσεις επί της ικανότητάς του να προβαίνει σε επενδύσεις. Συναφώς, η υποτιμολόγηση των τιμών, λόγω των εισαγωγών από την Ινδία σε ποσοστό 9% της αγοράς, είχε σημαντική επίπτωση επί των ως άνω οικονομικών απωλειών.

- 229 Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας σχετικά με τις εισαγωγές προελεύσεως Χονγκ Κονγκ, Ελβετίας και Κίνας, το μερίδιο αγοράς που αντιπροσώπευαν οι εν λόγω εισαγωγές ήταν πολύ χαμηλό για να επηρεάσει τις κοινοτικές τιμές.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 230 Το άρθρο 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού προβλέπει την υποχρέωση εξετάσεως των γνωστών παραγόντων οι οποίοι προκαλούν ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής ταυτόχρονα με τις επιδοτούμενες εισαγωγές. Η εξέταση αυτή πρέπει να παράσχει τη δυνατότητα να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να αποδοθεί στις εν λόγω εισαγωγές η ζημία που προκλήθηκε από αυτούς τους άλλους παράγοντες. Οι εν λόγω παράγοντες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τον όγκο και την τιμή των μη επιδοτούμενων εισαγωγών.
- 231 Εν προκειμένω, από την αιτιολογική σκέψη 116 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, ο οικείος κοινοτικός κλάδος παραγωγής αντιμετώπισε τις εισαγωγές προελεύσεως Ταϊβάν που αποτέλεσαν αντικείμενο πρακτικών ντάμπινγκ και οι οποίες του προκάλεσαν σημαντική ζημία μεταξύ των ετών 1997 και 2000. Εξάλλου, δεν μπορούσε να αποκλεισθεί το ότι οι αρνητικές συνέπειες των εν λόγω εισαγωγών εξακολούθησαν να υφίστανται μέχρι την επιβολή των προσωρινών μέτρων, τον Δεκέμβριο του 2001, με τον κανονισμό (ΕΚ) 2479/2001 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2001, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής καταγωγής Ταϊβάν (ΕΕ L 334, σ. 8).

- 232 Λαμβανομένου υπόψη του ως άνω γνωστού παράγοντος, τα κοινοτικά όργανα όφειλαν, κατά τον προσδιορισμό της ζημίας που προκλήθηκε από τις εισαγωγές από την Ινδία, να εξετάσουν αν το αποτέλεσμα των εισαγωγών από την Ταϊβάν ήταν ικανό να καταλύσει την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών από την Ινδία και της ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1995, T-166/94, *Koyo Seiko* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2129, σκέψη 81· της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-97/95, *Sinochem* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-85, σκέψη 98, και της 15ης Δεκεμβρίου 1999, T-33/98 και T-34/98, *Petrotub* και *República* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3837, σκέψη 176).
- 233 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι το Συμβούλιο όντως εξέτασε τα αποτελέσματα των εισαγωγών από την Ταϊβάν στις αιτιολογικές σκέψεις 116 έως 118 του προσβαλλόμενου κανονισμού και ότι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ναι μεν τα εν λόγω αποτελέσματα επηρέασαν την κοινοτική αγορά κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, πλην όμως η επιρροή αυτή δεν ήταν ικανή να καταλύσει την αιτιώδη συνάφεια.
- 234 Η προσφεύγουσα προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη στο πλαίσιο της ως άνω εξετάσεως.
- 235 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα προβάλλει την επιχειρηματολογία της προβαίνοντας σε διάκριση μεταξύ των περιόδων πριν και μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων έναντι των εισαγωγών από την Ταϊβάν, υπονοώντας, ως εκ τούτου, ότι τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να εξετάσουν τις δύο περιόδους χωριστά. Ωστόσο, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η ζημία που πρέπει να προσδιορισθεί είναι εκείνη που προκλήθηκε κατά την περίοδο έρευνας. Έτσι, ναι μεν το Συμβούλιο όφειλε να λάβει υπόψη την επιβολή προσωρινών μέτρων κατά την περίοδο έρευνας, πράγμα που έπραξε, ιδίως, στις αιτιολογικές σκέψεις 116 και 117 του προσβαλλόμενου κανονισμού, πλην όμως τα συμπεράσματά του ως προς τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια ορθώς αναφέρονται στο σύνολο της εν λόγω περιόδου.

- 236 Εν συνεχεία, δεν αμφισβητείται ότι οι εισαγωγές από την Ταϊβάν μπορούσαν να συντελέσουν στη ζημία που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής κατά τη διάρκεια ενός τμήματος της υπό εξέταση περιόδου. Η προσφεύγουσα εσφαλμένως υποστηρίζει ότι το γεγονός αυτό και μόνον οδηγεί στον αποκλεισμό της πιθανότητας ότι οι εισαγωγές από την Ινδία προκάλεσαν επίσης σημαντική ζημία κατά την ίδια περίοδο.
- 237 Κατά τη νομολογία, μπορεί να αποδοθεί στις οικείες εισαγωγές η ευθύνη για τη ζημία, έστω και αν τα αποτελέσματά τους αποτελούν μέρος μόνο μιας ευρύτερης ζημίας δυναμένης να αποδοθεί σε άλλους παράγοντες (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 277/85 και 300/85, Canon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5731, σκέψη 62). Επομένως, δεν μπορεί να αποκλεισθεί, εκ προοιμίου, το ενδεχόμενο να προκλήθηκε η ζημία από πολλούς παράγοντες ταυτόχρονα, καθένας από τους οποίους αποτελεί, εξεταζόμενος μεμονωμένα, την αιτία μιας σημαντικής ζημίας.
- 238 Κατά συνέπεια, η ύπαρξη ενός σημαντικού εξωτερικού παράγοντος, όπως είναι οι εισαγωγές από την Ταϊβάν εν προκειμένω, δεν συνεπάγεται αυτομάτως κατάλυση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των επίδικων εισαγωγών και της ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Ωστόσο, πρέπει να εξετασθεί αν τα κοινοτικά όργανα ορθώς μπορούσαν να διαπιστώσουν ότι, παρά τον ως άνω εξωτερικό παράγοντα, οι επιδοτούμενες εισαγωγές προκάλεσαν σημαντική ζημία.
- 239 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι εισαγωγές από την Ταϊβάν κατείχαν μερίδιο αγοράς 62 % και ότι η μέση τιμή τους ήταν αισθητά χαμηλότερη από εκείνη των εισαγωγών από την Ινδία. Υπό το πρίσμα του όγκου και των τιμών των ως άνω εισαγωγών, καμία ζημία δεν μπορούσε να αποδοθεί στις εισαγωγές από την Ινδία, δεδομένου ότι αυτές κατείχαν μόνον το 9 % της αγοράς και ορίζονταν σε αισθητά υψηλότερες τιμές.
- 240 Κατ' αρχάς, έστω και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα επικαλείται, κατ' αυτόν τον τρόπο, το γεγονός ότι υποχρεώθηκε να ευθυγραμμίσει τις τιμές της με εκείνες των εισαγωγών από την Ταϊβάν που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, το γεγονός αυτό δεν αποκλείει το ότι οι εισαγωγές της προκάλεσαν σημαντική ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

- 241 Εν συνεχεία, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι οι εισαγωγές από την Ινδία κατείχαν σημαντικό μερίδιο αγοράς, ότι οι τιμές τους ήσαν χαμηλότερες από τις κοινοτικές τιμές και ότι ανταγωνίζονταν τους παραγωγούς από την Ταϊβάν. Πάντως, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων αυτών, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τον οποίο η ύπαρξη των εισαγωγών από την Ταϊβάν, οι οποίες ήσαν πολύ σημαντικότερες και σε πολύ χαμηλότερες τιμές, απέκλειε κάθε πιθανότητα υποτιμολογήσεως των τιμών εκ μέρους της, είναι αβάσιμος. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να αποκλεισθεί εκ προοιμίου το ότι μια σημαντική ζημία, η οποία συνίσταται σε απώλειες που προκλήθηκαν από την υποτιμολόγηση των κοινοτικών τιμών, είναι αποτέλεσμα εισαγωγών προερχομένων από διάφορες χώρες, οι οποίες έχουν, ενδεχομένως, διαφορετική επιρροή.
- 242 Τέλος, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι τα κοινοτικά όργανα εξήγησαν τους λόγους για τους οποίους η ύπαρξη των εισαγωγών από την Ταϊβάν, ακόμη και με πολύ χαμηλές τιμές και σε σημαντικές ποσότητες, δεν απέκλειε το ότι οι εισαγωγές από την Ινδία, εξεταζόμενες χωριστά, άσκησαν πίεση στις κοινοτικές τιμές. Από την αιτιολογική σκέψη 117 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει, ιδίως, ότι οι εισαγωγές από την Ινδία μπόρεσαν όχι μόνο να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό από την Ταϊβάν, αλλά και να κερδίσουν μερίδιο αγοράς μεγαλύτερο από 8 % μεταξύ του έτους 2000 και της περιόδου έρευνας και να ανακτήσουν τμήμα του μεριδίου αγοράς που απώλεσαν οι εξαγωγείς από την Ταϊβάν μεταξύ του έτους 2001 και της περιόδου έρευνας. Οι εκτιμήσεις αυτές, οι οποίες δεν αμφισβητήθηκαν από την προσφεύγουσα, παρέσχον τη δυνατότητα στο Συμβούλιο να συναγάγει ορθώς, στην ίδια αιτιολογική σκέψη, ότι οι χαμηλές τιμές των εισαγωγών από την Ινδία είχαν σημαντική επίδραση επί των κοινοτικών τιμών.
- 243 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα εσφαλμένως υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των όγκων και των τιμών των εισαγωγών από την Ταϊβάν, καμία ζημία δεν μπορούσε να αποδοθεί στις εισαγωγές της.
- 244 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι οι εισαγωγές από την Ινδία μπόρεσαν να κερδίσουν, εκ παραλλήλου με την κοινοτική παραγωγή, ένα τμήμα της αγοράς που απώλεσαν οι εξαγωγείς από την Ταϊβάν κατόπιν της επιβολής των προσωρινών μέτρων δεν επαρκούσε προκειμένου να συναχθεί ότι οι εν λόγω εισαγωγές είχαν σημαντική επίδραση επί της κοινοτικής αγοράς.

- 245 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι τα συμπεράσματα του Συμβουλίου που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 117 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν στηρίζονται μόνον στην εκτίμηση ότι οι εισαγωγές από την Ινδία μπόρεσαν να ανακτήσουν ένα τμήμα του μεριδίου αγοράς που απώλεσαν οι εξαγωγείς από την Ταϊβάν, αλλά και στο γεγονός ότι μπόρεσαν, αντιμετωπίζοντας τον ανταγωνισμό από την Ταϊβάν, να κερδίσουν ένα σημαντικό τμήμα της κοινοτικής αγοράς και ότι οι χαμηλές τιμές τους επηρέασαν τις κοινοτικές τιμές.
- 246 Το γεγονός ότι άλλοι συμμετέχοντες στην αγορά, και ιδίως οι κοινοτικοί παραγωγοί, ανέκτησαν επίσης ένα τμήμα της αγοράς που απώλεσαν οι εξαγωγείς από την Ταϊβάν δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω το συμπέρασμα του Συμβουλίου ότι οι εισαγωγές από την Ινδία, εξεταζόμενες μεμονωμένα, προκάλεσαν στους κοινοτικούς παραγωγούς σημαντική ζημία κατά την περίοδο έρευνας.
- 247 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι διαπίστωσαν ότι οι εισαγωγές καταγωγής Ταϊβάν δεν ήσαν ικανές να καταλύσουν την αιτιώδη συνάφεια εν προκειμένω.
- 248 Εξάλλου, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η σωρευτική αύξηση των εισαγωγών προελεύσεως Χονγκ Κονγκ, Ελβετίας και Κίνας ήταν υψηλότερη, και ότι οι εν λόγω εισαγωγές ορίζονταν σε χαμηλότερες τιμές από εκείνες των εισαγωγών από την Ινδία.
- 249 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα συμπεράσματα του Συμβουλίου δεν στηρίζονται μόνον στην εκτίμηση ότι οι εισαγωγές από την Ινδία μπόρεσαν να ανακτήσουν σημαντικό τμήμα των μεριδίων αγοράς που απώλεσαν οι εξαγωγείς από την Ταϊβάν. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δέχεται ότι το μερίδιο που ανέκτησαν οι εισαγωγές από την Ινδία ήταν συγκρίσιμο με εκείνα που κέρδισαν, αντιστοίχως, οι κοινοτικοί παραγωγοί και το σύνολο των παραγωγών άλλων τρίτων χωρών.

250 Επιπλέον, καίτοι η παρατήρηση της προσφεύγουσας έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα θεσμικά όργανα δεν εξέτασαν επαρκώς τα αποτελέσματα των εισαγωγών προελεύσεως Χονγκ Κονγκ, Ελβετίας και Κίνας, ο ισχυρισμός αυτός επίσης δεν ευσταθεί. Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 121 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η οποία δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα, προκύπτει ότι οι εισαγωγές καταγωγής Ινδίας ήσαν πέντε έως έξι φορές μεγαλύτερες σε όγκο από τις εισαγωγές που προέρχονταν από καθεμία από τις εν λόγω τρεις χώρες και ότι οι τελευταίες κατείχαν ατομικά μερίδιο αγοράς 2 % κατά την περίοδο έρευνας, ενώ το μερίδιο που κατείχε ο Ινδός παραγωγός ήταν 9 %. Επομένως, το Συμβούλιο μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να θεωρήσει ότι οι εισαγωγές από τις εν λόγω τρίτες χώρες δεν ήσαν αρκούντως σημαντικές για να καταλύσουν την αιτιώδη συνάφεια εν προκειμένω.

251 Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την εξέταση των αποτελεσμάτων της αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφοράς ενός κατόχου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

252 Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής υποστήριξε ότι ένας κάτοχος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που αφορούν τους CD-R εκμεταλλεύθηκε καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση του χρεώνοντας υπερβολικά δικαιώματα εκμεταλλεύσεως. Τα κοινοτικά όργανα, απορρίπτοντας τον εν λόγω ισχυρισμό, στην αιτιολογική σκέψη 135 του προσβαλλόμενου κανονισμού, για τον λόγο και μόνον ότι αυτός δεν επιβεβαιώθηκε από επίσημη απόφαση των αρμοδίων για τον ανταγωνισμό αρχών, παρέβησαν το άρθρο 8, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, όπως ερμηνεύθηκε με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 1992, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1992, σ. I-3813), και του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001, T-58/99, Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2001, σ. II-2521).

- 253 Η Επιτροπή είχε λάβει γνώση του ως άνω ισχυρισμού περί καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως, καθόσον, όπως προκύπτει από το ανακοινωθέν τύπου της 3ης Αυγούστου 2003, κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, η έρευνα που αφορούσε την ως άνω παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού ήταν στο τελικό στάδιό της.
- 254 Όσον αφορά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, η οποία πραγματοποιήθηκε στην αιτιολογική σκέψη 134 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η εν λόγω εκτίμηση δεν αρκεί προκειμένου να αποτραπούν τα αποτελέσματα της προβαλλομένης καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως και, ιδίως, τα αποτελέσματα των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως. Πρώτον, η πιθανότητα να υπέστη επίσης ο Ινδός εξαγωγέας ζημία λόγω υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως είναι αλυσιτελής για την εκτίμηση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Δεύτερον, ναι μεν η αποδοτικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ήταν στο υψηλότερο σημείο της το 1999, κατά το χρονικό σημείο που τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ήσαν ήδη εφαρμοστέα, πλην όμως τούτο δεν αποκλείει το ότι τα ως άνω δικαιώματα εκμεταλλεύσεως συνετέλεσαν στη ζημία κατά την περίοδο έρευνας. Τρίτον, η παρατήρηση του Συμβουλίου ότι η πίεση για τη μείωση των τιμών εμπόδισε τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής να μετακυλίσει το κόστος των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως στους καταναλωτές είναι αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, τα κοινοτικά όργανα έπρεπε να εξετάσουν αν, ελλείψει υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής εξακολουθούσε να υφίσταται ζημία. Επιπλέον, αν οι δαπάνες του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ήσαν τεχνητά υψηλές λόγω των υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, η ανάλυση της υποτιμολογήσεως των τιμών εν προκειμένω δεν είναι ακριβής.
- 255 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι εξέτασε λεπτομερώς την επίπτωση των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως και, ως εκ τούτου, της προβαλλομένης αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφοράς στις αιτιολογικές σκέψεις 134 και 135 του προσβαλλόμενου κανονισμού, έστω και αν η εν λόγω συμπεριφορά ουδέποτε επιβεβαιώθηκε. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη το στοιχείο αυτό λόγω μη υπάρξεως επίσημης αποφάσεως στηρίζεται, ως εκ τούτου, σε εσφαλμένη ερμηνεία του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 256 Οι ισχυρισμοί περί συμπεριφοράς αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού αφορούσαν τον καθορισμό του ύψους των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως. Συναφώς, δεδομένου ότι τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως καταβάλλονταν τόσο από τους κοινοτικούς παραγωγούς όσο και από τους Ινδούς παραγωγούς, η πληρωμή τους

δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη διαφορά της τιμής. Επιπλέον, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής όφειλε να καταβάλει τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως τόσο κατά το 1999, έτος κατά το οποίο η αποδοτικότητά του ήταν στο υψηλότερο σημείο της, όσο και κατά το 2000 και κατά την περίοδο έρευνας, όταν η αποδοτικότητά του ήταν αρνητική. Έτσι, σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το ζήτημα αν ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής υπέστη ζημία λόγω των υπερβολικών, όπως υποστηρίζεται, δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως είναι αλυσιτελές για την εκτίμηση της αιτιώδους συνάφειας εν προκειμένω, καθόσον θα ήταν αδύνατο το ότι μόνον ένας παράγοντας του κόστους, ο οποίος ήταν ταυτόσημος για όλους τους συμμετέχοντες στην αγορά, μπορούσε να καταλύσει την ως άνω αιτιώδη συνάφεια. Ωστόσο, το Συμβούλιο εξήγησε, στην αιτιολογική σκέψη 135, ότι ο ισχυρισμός περί συμπεριφοράς αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού δεν επιβεβαιώθηκε από επίσημη απόφαση.

257 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως διαφέρουν από εκείνες της προαναφερθείσας αποφάσεως Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου. Τα πραγματικά περιστατικά που αφορούν τη συμπεριφορά που είναι επίμαχη εν προκειμένω ουδέποτε αποδείχθηκαν, δεν υφίσταται αυτόματος σύνδεσμος μεταξύ της προβαλλομένης συμπεριφοράς και των τιμών του περί ου πρόκειται προϊόντος και η συμπεριφορά αυτή επηρέασε, επίσης, τον οικείο εξαγωγέα.

258 Όσον αφορά το ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής, το οποίο επισυνάφθηκε στο υπόμνημα απαντήσεως, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο δεν προσκόμισε το εν λόγω ανακοινωθέν με το δικόγραφο της προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Επιπλέον, το εν λόγω ανακοινωθέν μνημονεύει τους προεγγεγραμμένους CD, και όχι τους CD-R, και δεν αφορά, εξάλλου ούτε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως ούτε τις καταβολές υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, τις οποίες επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα.

259 Η CECMA ισχυρίζεται ότι τα θεσμικά όργανα δεν ήσαν υποχρεωμένα να εξετάσουν τον εν λόγω ισχυρισμό δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Αφενός, η προβαλλομένη συμπεριφορά επηρεάζει κατά τον ίδιο τρόπο τους κοινοτικούς και τους παγκόσμιους παραγωγούς. Επομένως, η εν λόγω συμπεριφορά δεν είναι ικανή να επηρεάσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των παραγωγών τρίτων χωρών και των κοινοτικών παραγωγών. Αφετέρου, η προβαλλομένη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά δεν αποτελεί γνωστό παράγοντα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 260 Κατά πάγια νομολογία, κατά τον προσδιορισμό της ζημίας, τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία την οποία πρόκειται να λάβουν υπόψη οφείλεται πράγματι σε εισαγωγές που έχουν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες, και ιδίως ζημία οφειλόμενη σε συμπεριφορά των κοινοτικών παραγωγών που είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού [αποφάσεις *Extramet Industrie* κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 16, και *Mukand κ.λπ.* κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψεις 39 και 40].
- 261 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο καταγγέλλων κοινοτικός κλάδος παραγωγής ισχυρίστηκε, με υπόμνημα της 7ης Ιανουαρίου 2003, ότι μια εταιρία που ήταν κάτοχος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σχετικά με τους CD-R εκμεταλλεύθηκε καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση της χρεώνοντας υπερβολικά δικαιώματα εκμεταλλεύσεως και ότι ένας Ευρωπαίος παραγωγός αποσύρθηκε από την αγορά κατόπιν διενέξεως με την εν λόγω εταιρία. Ο κλάδος παραγωγής προέβη στην παρατήρηση αυτή προκειμένου να εναντιωθεί στον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι ο βαθμός υποστηρίξεως της καταγγελίας, κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, μειώθηκε υπό του ορίου που απαιτείται για τη συνέχιση της διαδικασίας. Η προσφεύγουσα διατύπωσε την ίδια παρατήρηση, κατά τη διάρκεια της έρευνας, υποστηρίζοντας ότι τα αποτελέσματα της προβαλλομένης αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφοράς, που συνίσταται στον καθορισμό υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, αποτελούσαν παράγοντα που έπρεπε να εξετασθεί στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ζημίας.
- 262 Στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να εξετάσει τον ως άνω παράγοντα, περιοριζόμενο να διαπιστώσει, στην αιτιολογική σκέψη 135 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι ο εν λόγω ισχυρισμός δεν επιβεβαιώθηκε από επίσημη απόφαση μετά από έρευνα που διεξήγαγαν οι αρμόδιες για τον ανταγωνισμό αρχές.
- 263 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι από την αιτιολογική σκέψη 135 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα όντως εξέτασαν το ζήτημα αν η ληφθείσα υπόψη ζημία απέρρευε από την προβαλλομένη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά.

- 264 Επομένως, καίτοι η ως άνω αιτιολογική σκέψη δεν αρκεί για να αποτραπούν τα αποτελέσματα του παράγοντος τον οποίο επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι το ζήτημα αν το Συμβούλιο παρέλειψε να λάβει υπόψη τα εν λόγω αποτελέσματα πρέπει, ωστόσο, να εξετασθεί σε σχέση με το σύνολο της συλλογιστικής που ακολουθήθηκε στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Κογο Seiko κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 79).
- 265 Πάντως, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι έλαβε υπόψη τον ως άνω παράγοντα στην αιτιολογική σκέψη 134 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι το Συμβούλιο εξέτασε, κατά γενικό τρόπο, τα αποτελέσματα της καταβολής των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως που απορρέουν από τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, διαπιστώνοντας ότι ο παράγοντας αυτός δεν ήταν ικανός να καταλύσει την αιτιώδη συνάφεια εν προκειμένω. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, με την ως άνω διαπίστωση, απάντησε επίσης στον ισχυρισμό ότι τα εν λόγω δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ήσαν υπερβολικά και συνιστούσαν συμπεριφορά αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού.
- 266 Συναφώς, ναι μεν οι αιτιολογικές σκέψεις 134 και 135 έχουν διαφορετικό υπότιτλο, ήτοι «Δικαιώματα εκμεταλλεύσεως» και «Άλλοι παράγοντες», πλην όμως από τα επιχειρήματα των διαδίκων προκύπτει ότι αμφότερες οι αιτιολογικές σκέψεις αφορούν το ίδιο στοιχείο του φακέλου που αφορά την καταβολή δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως. Επιπλέον, οι δύο αυτές αιτιολογικές σκέψεις είναι διαδοχικές, οπότε η από κοινού ερμηνεία τους υπαγορεύεται από τη διάρθρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 267 Επομένως, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διαπιστώσεις που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 134 προκειμένου να εξετασθεί αν το Συμβούλιο απέκλεισε την ενδεχόμενη ζημία που απορρέει από την αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά την οποία επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα.
- 268 Πρώτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη λυσιτέλεια των εν λόγω διαπιστώσεων, προβάλλοντας ότι τα θεσμικά όργανα έπρεπε να αξιολογήσουν τα αποτελέσματα των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως κατά ακριβή τρόπο προκειμένου να συναγάγουν ότι, ακόμη και ελλείψει υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής θα είχε υποστεί ζημία.

- 269 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, για να αποτραπούν τα αποτελέσματα που απορρέουν από εξωτερικό παράγοντα, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να εξετάσουν αν τα εν λόγω αποτελέσματα ήταν ικανά να καταλύσουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εν λόγω εισαγωγών και της ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής (βλ. σκέψη 232 ανωτέρω). Πάντως, η εν λόγω εξέταση δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην τον προσδιορισμό των ακριβών αποτελεσμάτων του εν λόγω παράγοντος. Αρκεί τα κοινοτικά όργανα να διαπιστώσουν ότι, παρά την ύπαρξη ενός τέτοιου εξωτερικού παράγοντος, η ζημία που προκλήθηκε από τις εν λόγω εισαγωγές ήταν σημαντική.
- 270 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο επεσήμανε ότι οι εισαγωγές από την Ινδία είχαν προκαλέσει σημαντική ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, η οποία προέκυπτε ιδίως από την υποτιμολόγηση των κοινοτικών τιμών. Το Συμβούλιο εξήγησε ότι, έστω και αν τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως είχαν αρνητική επίδραση επί των κερδών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, ο παράγοντας αυτός, ο οποίος επηρεάζει όλους τους παραγωγούς της αγοράς, εμφανίστηκε ήδη από το 1999, προτού καταστούν σημαντικές οι εισαγωγές. Επομένως, η αρνητική εξέλιξη της καταστάσεως των κοινοτικών παραγωγών από το 1999 δεν μπορούσε να αποδοθεί στον εν λόγω παράγοντα. Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω στοιχείων, το Συμβούλιο ευλόγως θεώρησε ότι η καταβολή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως δεν μπορούσε να έχει επίπτωση επί της ζημίας που προκλήθηκε από τις επιδοτούμενες εισαγωγές.
- 271 Το Συμβούλιο ορθώς ισχυρίζεται ότι η εξέταση του ζητήματος αν τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ήταν υπερβολικά λόγω της αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφοράς ενός κατόχου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να θέσει εν αμφιβόλω το συμπέρασμά του που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη.
- 272 Επιβάλλεται, επίσης, η παρατήρηση ότι, σε αντίθεση με την κατάσταση που επικρατούσε στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι προαναφερθείσες αποφάσεις Extramet και Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου, η προβαλλόμενη εν προκειμένω αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτική δεν μπορεί να αποδοθεί στη συμπεριφορά των κοινοτικών παραγωγών. Επομένως, για να εκτιμηθούν τα αποτελέσματα του ως άνω παράγοντος εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα δεν ήταν υποχρεωμένα να εξετάσουν αν ο ίδιος ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής είχε συντελέσει στη ζημία που προκλήθηκε.

- 273 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επικαλούμενη την προαναφερθείσα απόφαση Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου, ότι η ζημία, η οποία προσδιορίστηκε από την υποτιμολόγηση των τιμών, δεν εκτιμήθηκε ορθώς, αν οι κοινοτικές τιμές ήταν τεχνητά υψηλές λόγω των υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως.
- 274 Πρέπει να υπομνηστεί ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου αφορούσαν συμπεριφορά επηρεάζουσα τις κοινοτικές τιμές, αλλά όχι τις τιμές εισαγωγής. Πάντως, εν προκειμένω, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι τα εν λόγω δικαιώματα εκμεταλλεύσεως έπρεπε να καταβληθούν από όλους τους παραγωγούς, συμπεριλαμβανομένης της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε το πραγματικό αυτό γεγονός.
- 275 Έτσι, το Συμβούλιο μπορούσε να εκτιμήσει, στην αιτιολογική σκέψη 134 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι ο εν λόγω εξωτερικός παράγοντας δεν μπορούσε να εξηγήσει τη διαφορά μεταξύ των κοινοτικών τιμών και των ινδικών τιμών και ότι, ως εκ τούτου, δεν ασκούσε επιρροή επί των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του επιπέδου της υποτιμολόγησεως. Έστω και αν υποθεθεί ότι τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ήταν υπερβολικά λόγω συμπεριφοράς αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, ο παράγοντας αυτός δεν μπορεί να επηρεάσει την ως άνω εκτίμηση.
- 276 Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω στοιχείων, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να αποτρέψει, κατά την εκτίμηση της ζημίας, τα αποτελέσματα που απορρέουν από την προβαλλομένη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά.
- 277 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του παραδεκτού του πραγματικού στοιχείου που προέβαλε η προσφεύγουσα με το υπόμνημά της απαντήσεως, ήτοι του ανακοινωθέντος τύπου της Επιτροπής, της 3ης Αυγούστου 2003, που αναφερόταν σε μια έρευνα σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ σε μια πρότυπη συμφωνία αφορώσα τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας για ορισμένα είδη CD. Συγκεκριμένα, από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας προκύπτει ότι το ως άνω στοιχείο προβλήθηκε προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι ο επίμαχος παράγοντας ήταν γνωστός στα κοινοτικά όργανα. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα δεν εξήγησε με ποιον τρόπο το ως άνω ανακοινωθέν μπορούσε να στηρίξει το επιχείρημα ότι ο παράγοντας αυτός ήταν ικανός να καταλύσει την αιτιώδη συνάφεια εν προκειμένω.

- 278 Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.
- 279 Από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της. Συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί των αιτημάτων που προέβαλε το Συμβούλιο επικρουρικώς.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 280 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του καθού, σύμφωνα με τα αιτήματα του τελευταίου.
- 281 Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 282 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμα και όταν είναι άλλος από τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, και ιδίως λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι παρατηρήσεις της CECMA, η οποία παρενέβη υπό την ιδιότητα της ενώσεως που προστατεύει τα συμφέροντα του οικείου κοινοτικού κλάδου παραγωγής, δεν πρόσθεσαν αποφασιστικά στοιχεία στα επιχειρήματα του Συμβουλίου, το Πρωτοδικείο κρίνει δίκαιο να φέρει η CECMA τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του καθού.**
- 3) Οι παρεμβαίνουσες φέρουν εκάστη τα δικαστικά της έξοδα.**

Legal

Lindh

Vadapalas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Οκτωβρίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

H. Legal

Πίνακας περιεχομένων

Κανονιστικό πλαίσιο	II - 3920
Ιστορικό της διαφοράς	II - 3924
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	II - 3926
Σκεπτικό	II - 3928
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 5, του άρθρου 7, παράγραφος 3, και του άρθρου 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των στοιχείων του ενεργητικού	II - 3929
Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	II - 3929
Επί της εκτιμήσεως των αφορώντων τη διάρκεια αποσβέσεως στοιχείων (πρώτο σκέλος)	II - 3930
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3930
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3932
Επί της κατατάξεως των στοιχείων του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών και επί της μη συνεκτιμήσεως των πληροφοριακών στοιχείων που απορρέουν από τα λογιστικά έγγραφα της προσφεύγουσας (πρώτη και δεύτερη αιτίαση του δευτέρου σκέλους)	II - 3937
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3937
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3939
Επί της συνεκτιμήσεως της αποδοτικότητας και των επενδύσεων της προσφεύγουσας (τρίτη αιτίαση του δευτέρου σκέλους)	II - 3943
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3943
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3944
Επί της χρήσεως της μεθόδου φθίνουσας αποσβέσεως (τέταρτη αιτίαση του δευτέρου σκέλους)	II - 3947
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3947
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3948
Επί του αυθαίρετου, όπως υποστηρίζεται, χαρακτήρα των υπολογισμών (πέμπτη αιτίαση του δευτέρου σκέλους)	II - 3950
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3950
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3951
	II - 3993

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και από έλλειψη αιτιολογίας, όσον αφορά την εκτίμηση της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των στοιχείων του ενεργητικού	II - 3952
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3952
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3954
Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 6, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την εξέταση των αφορώντων τον προσδιορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας στοιχείων	II - 3957
Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	II - 3957
Επί της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για τη σύγκριση των οικονομικών τάσεων (πρώτη αιτίαση)	II - 3958
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3958
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3962
Επί της εκτιμήσεως του επιπέδου των αποθεμάτων (δευτέρα αιτίαση)	II - 3969
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3969
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3969
Επί της εκτιμήσεως των τιμών των εισαγωγών (τρίτη αιτίαση)	II - 3970
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3970
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3972
Επί της εκτιμήσεως των θετικών και αρνητικών τάσεων (τέταρτη αιτίαση) ...	II - 3973
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3973
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3975
Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την εξέταση των αποτελεσμάτων των εισαγωγών προελεύσεως Ταϊβάν	II - 3977
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3977
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3979
Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την εξέταση των αποτελεσμάτων της αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφοράς ενός κατόχου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας	II - 3984
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3984
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3987
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 3991